

மணித்தாய் நாடும்
மரதன் ஓட்டமும்

எழுதியவர்

முதுதமிழ்ப் புலவர்
மு.நல்லதம்பி

T.894.811.
17

NAL

மணித்தாய் நாளும் மரதன் ஓட்டமும்

வட்டுக்கோட்டை *NALATAMPY. m*
முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லைம்பி

Mother Lanka and
Marathon Relay

318380

BY

Muthu Tamil Pulavar

M. NALLATHAMBY

Vaddukoddai.

318380

எமக்குத் தமிழறிவுறுத்தருளிய அருட்பெருங்குரவர்
உயர்திரு. தென்கோவை ச. கந்தையாபிள்ளை
அவர்கள் திருவடிக்கு
இந்நூல்
உரிமையாக்கப் பெறுகிறது.

நளறி மறவாத மாணவன்,
மு. நல்லதம்பி

இரண்டாம் பதிப்பு: 10 ஒற்றேபர் 1976.

உரிமை எல்லாம் பதிவு.

பதிப்பு: இரஞ்சன அச்சகம், கொழும்பு-13.

விலை ரூபா: **4-90**

முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்கள்

தோற்றம் : 13 - 9 - 1896

மறைவு : 8 - 5 - 1951

புத்தர்பிரான் கவுதமரின் பொருந்துமடி யெனப்பவுத்தர்
சித்திதரு சிவனரின் திருந்துமடி யெனச்சைவர்
பத்தியொடு நிமிர்ந்தேறிப் பனிநடுக்கந் தனைச்சகித்து
நித்திரையு மின்றிநனி நிமிர்ந்துபல படப்பரசு

ஆதாமென் ரொருபெயரா னுதியிலே படைப்படைந்த
முதாதை சுவடென்றே முசிலீங்கள் மொழிந்தேத்த
மாதூய்மை மலியநின்ற மணிமொழியின் தொம்மையப்பர்
பாதார விந்தமெனக் கிறித்தவர்கள் பகர்ந்துகொள்ள

அளிக்கின்றோம்

ஈழநாடு சுதந்திரம் பெற்றதின் நினைவாக இலங்கை அரசினர் 1950-ம் ஆண்டில் அகில இலங்கை ரீதியில் கவிதைப் போட்டியொன்றை நிகழ்த்தினர். அப்போது நடந்த மாதனோட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பாக வைத்து எமது நாட்டின் வளங்களைப் போற்றிப் பாடப்பட்ட பல கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதிகளில் எமது தந்தையார் காலஞ் சென்ற முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்கள் யாத்த “மணித்தாய் நாடும் மரதன் ஓட்டமும்” என்ற இந்த நூல் முதன்மையானதென அரசால் தெரிவு செய்யப்பட்டது. முதற் பரிசாக ரூப ஆயிரமும் வழங்கப்பட்டது.

இந்நூலின் முதற் பதிப்பு இற்றைக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அரசினர் செலவில் வெளிவந்தது. இப்போதைய தமிழ்ச் சந்ததியினரும், தமிழ் இலக்கிய அபிமானிகளும் இந்நூலின் அருமையை அறிய முடியாது போகாமலாக்கு இந்த இடைக்காலத்தில் இக்கவிதைக் கோவை வாசகர் கைக்குக் கிட்டாமல் அருகிவிட்டது. இந்தப் பெருங் குறையை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு நாம் இந்நூலை மீண்டும் பிரசுரித்து வெளியிடுகின்றோம்.

இந்நூல் வெளிவருவதில் பெரும் பங்கு கொண்டு உழைத்து இந்நூலின் கவிதைகளை மதிப்பீடு செய்து அணிந்துரை வழங்கிய அபைர் திரு. க. நவசோதி B. A. (Hons.), M. A. (Cey.) அவர்களுக்கு நாம் மிகுந்த கடமைப்பாடுடையோம். இந்நூலிற் காணப்படும் கவிதைகளுக்கு ஆங்காங்கு விளக்கக் குறிப்புகள் எழுதி உதவிய கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை B. A. (Hons), Ph.D. (Cey.), Ph.D. (Oxon) அவர்களுக்கு நன்றி நவில்கின்றோம். இந்நூலில் காணப்படும் சித்திரங்களை மிகச் சிறப்பாகத் தீட்டித்தந்த ஓவியர் டாக்டர் K. H. G. பிரேமசிறி B. V. Sc. (Cey.) மொறூயஸ், ஈஸ் வரன் செல்வராஜா ஆகியோருக்கு எமது அன்பு கலந்த நன்றிகள்.

இந்நூலைத் தமிழ்பிமானிகளும், அறிஞர்களும் வரவேற்றுப் படித்து இன்புறுவர் என்பதில் எனக்கு அசைவற்ற நம்பிக்கை உளது. எமது அருமைத் தாயாரின் பாதங்களுக்கு இவ்வாக்கம் சமர்ப்பணமாகிறது.

மு. ந. சிவச்செல்வன்
(குடும்பத்தினர் சார்பில்)

“முருகன் அகம்”
வட்டுக்கோட்டை.

அணிந்துரை

தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் ! அதை
தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர் !

பைந்தமிழ்ப் புலவன் பாரதி இந்திய நாட்டை எண்ணி உதிர்ந்த முத்துக்கள் இவை. பாரத மாதா விடுதலை பெறு முன் எழுந்த கவிக் குயிலோசை இது.

ஈழம் அடிமைத் தளையின் நீங்கியவிடத்து ஈழத்தவர் இதயம் நிறைந்து வழிந்த களிப்பினால் வட்டுக் கோட்டை முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்கள் இயற்றி ஆட்சியாளரின் மதிப்பும் பதிப்பும் பரிசிலும் பெற்ற நூல் மணித்தாய் நானும் மரதன் ஓட்டமும்” ஆகும். உயிரணைய மொழிபோல் நாட்டினையும் சன்றெடுத்த அன்ணையெனக் கொண்டு பாடல்கள் பாடுவது உலகக் கவிமரபு. முதுதமிழ்ப் புலவரும் தமது பாக்களிலே ஈழத்தாயை, அன்ணை, மடந்தை, செல்வி, மாதராள, கன்னி, மடவாள, வனிதை, தெரிவை, திருவாட்டி, பூவை, ஆயிழை, நங்கை, மலரணங்கு, திருத்தாய், காரிகை, மயில், நல்லாள், என்று பெண்ணாகவே சிறப்பிக்கின்றார்.

விருத்த யாப்பில் நூற்றெட்டுப் பாடல்களைக் கொண்ட நூலை, ஈழத்தாயின் இயற்கை வளம், பாரறிந்த பண்டைப் பெருமை, அடிமைத்தளை நீங்கிய வரலாறு, மரதனோட்டம் எனும் நான்கு பகுதிகளாக வகுத்துள்ளார்.

ஈழ நாட்டின் எழிலை எம் மனக் கண்முன் நிறுத்தும் புலவர் மலைவளமும், ஆற்றுவளமும், நாட்டுவளமும், காட்டுவளமும், காட்டிலும் நாட்டிலும் வாழும் மக்களினதும் மாக்களினதும் இயல்பும் பாடுகின்றபோது அவரின் கவித்துவ ஆற்றலுடன் இயற்கை நூலறிவும் சமூகப்பண்பாட்டியலறிவும் பின்னிப் பிணைந்து நிற்கும் பெற்றியினையே காண்கின்றோம்.

‘சலசலத்துக் கதித்து மிகக்
குதித்த திரந்து கனித்துப் பாயும்’

என இனிய சந்த அமைப்புகளோடு எளிய சொற்கள் விரவி வருகின்றவிடத்து அருவியோட்டமாம் இயற்கை எழில் எம் எண்ணத்தில் இன்பத் தேனாய் சுவை பயக்கின்றது. “அருவியெழிவியினை முத்தமிட்டு,” “பழுதை யெனக் கிடந்த அரவம்,” “காரிகை நம்மயிலே” என்றவாறு ஆங்காங்கே அமைந்துள்ளவான தற்குறிப் பேற்ற உருவக, உவமை அணி

கள் இயற்கை வளத்திற்கும் கவிதைகளுக்கும் மேலும் எழிலூட்டுவனவாம்.

நான்கு மதத்தவரும் போற்றும் புனித பாதமலை, நாகரிகக் கவின் பல காட்டும் மாவளி, கொழுத்த கொங்கைமட மாதரார், கொண்ட பூவினோடு கோயில் நானும் ஓவியங் கொண்ட சிகிரிக் குன்று, பாடுவன மீன்களுள் மட்டுநகர், சினக்கட்புவி, வேடர் அயருங் காடு, அரவஞ் சீறு மடவி, பயிர்முனை கனிநிறை ஊர்கள், சிலந்தி மலர்ப் பொழில்கள், முத்தமலி கடல், இரத்தினமணி, வன்னி வளமழிக்கும் மந்தி எனப் பல்வகைப் பொருளும் புலவராற் கையாளப்பட்டுள்ளன.

மட்டுநகரின் நெல்வளத்தைக் காணும் புலவரின் செவிகளிலே, இள நங்கையர் இசைக்கும் நாட்டுப்பாடல்கள் தேனாகப் பாய்வதை

“நெறிவளர் பண்கள் முறை முறை யிசைக்க
நெடுவெளி வயல்பல கிடக்கும்”

என்று குறிப்பிட்டு இயற்கை வளத்தோடு இலக்கிய இசைவளம் மிக்க கிழக்கிலங்கை குறித்துப் புலவர் பெருமிதங் கொள்கின்றார்.

ஈழம் பாரத நாடு கொளும்படி செந்நெல் செலுத்திய வரலாற்றுச் செய்தியைப் புலவர் கூறுகையில் ஈழத்தணவும் கழகத் தாக்கமும் என்னும் பழந்தமிழ்ப் பனுலல் பட்டினப் பாலை அடிகளில் ஊறிய புலவர் நெஞ்சமே முன் நிற்கின்றதாம்.

ஈழநாட்டின் பண்டைய வரலாற்றுச் செய்திகள் இயற்கை வளத்தோடு பேசப்படுகின்றன. கண்டியும் யாழ்ப்பாணமும் தனியரசுகளாய் ஆட்சி நடாத்தியதோடு கடல் கடந்த நாடுகளை அடிப்படுத்திய மன்னர்களால் ஈழம் ஆளப்பட்டமை, செந்தமிழும் சிங்களமும், பௌத்தமும் சைவமும் ஒருங்கே போற்றப்பட்டமை, அசோகன் திருமைந்தன் மகிந்தன் தீசனுக்கு பௌத்தம் உபதேசித்தமை, திருமலை குளக் கோட்டன் பணிச்சிறப்பு என்பனவும் பாடப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலேயரால் நாடு அடிமைப்பட்டபோது ஆங்கிலத்தை அரைகுறையாய்க்கற்ற ஈழத்தவர்—

வீட்டிலே குழந்தைகளும் தாய்மொழியிற் பேசுதலை
விரும்பா ராகி”

அந்நிய மொழிக்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் அடிமையாகித் தம் தாய் மொழியும் உழவுத் தொழிலும் புறக்கணித்துக் குடிகள் வாழ்வில் மிண்டுமிடி தலைவிரிப்ப மிகமெவிந்து தவித்த செய்தியைக் கூறி இரங்குகின்றார் முதுதமிழ்ப் புலவர்.

இலங்கைத் தாயின் மன் விலங்கை உடைத்தெறியும்
நானே ஈழத்துத் தேசியத் தலைவர்கள் எதிர்நோக்கி நின்ற
காலை, சிவையின்னிக் குருநிகுக்குஞ் செயலின்றி ஈழத்தாய்
விடுதலை பெற்ற புதுமையினைப் பாடுகின்றார்.

ஈழம் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சி தேசியத் தலைவர்களால்
மரதன் ஓட்டத்தை, மரதன் ஓட்டக் கவி மழையைப்
பொழிய வைத்தது.

“மயலுறு காடுகள் நெல்வய லாமென
மாறுதல் கண்டிடுவேன்”

எனும் மணித்தாய் நாட்டின் எண்ணம் ஈடேறுதல் வேண்டும்.

“பலதொழிற்பெருக்கி நங்கள்
பயன ளிக்கு நாட்டை யாம்
பாழி லேவி பாது செல்வ
வாழ்விலே புகுத்துவோம்”

என்பது முதுதமிழ்ப் புலவரின் உள்ளத்து வேட்கை. அது
நனவாதல் வேண்டும். ஈழத்தாயின் மடியிற் தவழ்ந்து அனுப
வித்துப் பரடிய தேசிய கவிஞர் முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்ல
தம்பி ஆவார். அவர்—

இன மொழி, மத வேறுபாடற்று ஈழத்தாயின் நலம்
பாடிய, வளம் பாடிய, பண்பாடு பாடிய பெரும்புலவர் அவர்.
எங்கள் தாய்க்கு தலையினைக் கொடுப்போம் என்று எழுச்சி
கீதம் இசைத்தவர்; தமிழனாகவே வாழ்ந்து தமிழைப் படைத்
துத் தமிழைப் பரப்பிய தமிழ்ப் பேராசான்; “இளைஞர்
விருந்து” எனும் சிறுவர் பாடல் படைத்து ஈழத்து இளைஞர்
உள்ளத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றவர்.

முதுதமிழ்ப் புலவரால் அவரது ஊர் சிறப்புப் பெற்றது;
மணித்தாய் நாடு ஏற்றம் பெற்றது; தமிழரோ பெருமை
பெற்றனர்; செந்தமிழோ வளம் மலியப்பெற்றது.

29, சிறீ சிவானந்த வீதி,
கொழும்பு—13,
10-10-1976.

க. நவசோதி

காப்பு -- (விருத்தம்)

சுதிரை நாயக வியற்கையின் கவினிடைக் கலந்தோன்
முதிரு மாமண நறுமையி விளமையின் முகிழ்ப்போன்
இதய தாமரை யிருந்தெமை யியக்கிடு முருகன்
சிதைவி லாதிவை நிறையநன் றுறுதுணை செய்யுமே.

நூல் நன்கு முடிவதற்காகப் புலவர் கதிர்காமக் கந்தனுடைய அருளை வேண்டுகிறார். அழகு, நறுமணம், இளமை என்பன முருகு என்பதற்குப் பொருள்கள். இதயத்தைத் தாமரையாக உருவகம் செய்கிறார்.

இலங்கைத் தாய் வாழ்த்து

ஓத்தாழிசைக் கலிப்பா

தரவு

சீரேறு மலர்க்காவுள் செழும்பயிரின் வளவிலுமும்
காரேறு வரைக்குலமும் கவின்பொலிபே ராறுகளும்
வெள்ளியவான் மருப்புடைய விநலமையுங் களிற்றினத்தோ
டுள்ளநரை நடுக்குறுத்து மொளிச்செங்கட் புலிக்காடும்
மெல்லியலார் மூரலென விளங்குநகை வெண்முத்து
நல்லெழிலின் வெண்சங்கு நனிவிரவு மாழியுங்கொண்
டழிவுமலிற் துலகுவல எனமர்ந்துவருந் திருவாளர்
செறிவுமலி யிந்துவெனுந் திறற்பரவை யிடைக்கிடந்து
திகழுமொரு நித்திலமே திருந்திலங்கை யெனத்துணிந்து
புகழுமொரு மலரணங்கே ! பொலிவுபெறு திருத்தாயே !

இறைவணக்கம் கூறிமுடித்து இலங்கைத் தாயை வாழ்த்தத் தொடங்குகிறார். தரவில் இலங்கையின் சிறப்பு தரப்படுகிறது. சீரேறு-அழகுமிக்க; காரேறு-மூலிகள் ஏறுகின்ற; நனிவிரவு-செறிந்திருக்கிற; திருவாளர்-செல்வந்தர்.

ஓத்தபொருளும் இசையும் உடையனவாக மூன்று மூன்று செய்யுள்கள் தாழிசையாக வருகின்றன.

மணிக் குவைகள்-இரத்தினக் குவியல்கள், கற்பகம் புலவரது உருவகமாகும். வேண்டுவார் வேண்டுவன வெல்லாம் தரவல்ல கற்பக தருவாக இலங்கையைக் காணுகிறார். செல்வத்துக்கு அநிபதியும் அளகாபுரி நாயகனுமான குபேரன் இராவணனுக்கு முன்பு இலங்கையை ஆண்டான் என்பது ஐதீகம்.

பிவினி சித்திவ ஆண்டுத் தொடக்க காலத்திலே வாழ்ந்த கிரேக்க நாட்டு அறிஞர். பறித்தது-கைப்பற்றிக்கொண்டது.

இறுதிப் பகுதியாக வரும் சுரிதகத்திலே வாழ்த்து இடம்பெறுகிறது. மலைவிளக்கு-மலை உச்சியில் எரியும் விளக்கு. எவ்விடத்தாரும் கண்டு கொள்ளத்தக்கதாக என்பது குறிப்பு.

காவும் நீலனும் வரைக்குலமும் ஆறுகளும் காடும் ஆழியுங்கொண்டு என்க. இலங்கையை இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என்று மேனாட்டறிகுர் புகழ்ந்து கூறுவர். வரைக்குலம் - மலைக்கூட்டம்; வான்-பெருமை; விநலம்-வலிமை; உள்ளநரை-நினைப்பவரை; மெல்லியலார்-பெண்கள்; மூரல்-பல்; நகை-ஒளி; எழில்-அழகு; அமர்ந்து-விருமபி; செறிவு-இறுக்கம்; மலரணங்கு-இலக்குமி.

தாழிசை

மதிக்கு முயர் விலைக்குரிய மணிக்குவைகள் கனிப்பொருள்கள்
சதிக்கநனி யளித்தளித்துக் கலின்பெருக்கும் கற்பகமே !
நிதிக்கிழவ னளகையர்கோன் நினைத்திருத்தி யரசமைத்து
விதிக்குவிதி யமைத்ததனை விளம்புவதும் வியப்பா மே ?

அணிகெழுமிக் கிழக்கின்க ணரியநா ளுவென்று
துணிபிளினி முதலியவர் சொன்னபடி கடல்வழியே
வணிகநெறி தழுவிவந்தோர் வருத்தமின்றி வளங்கிடைக்கும்
பணமிகுக்கு மென்றுநினைப் பறித்ததுவும் வியப்பா மே ?

உள்ளுமுயர் பெரும்பயிர்க ளுனைத்திருத்தி மிகப்படைத்து
வெள்ளமென நிதிபெருக்க விழைந்துமிக நலங்காணும்
வெள்ளையர்கள் விரைந்தடைந்து வேட்கையொடு நின்னிலங்கள்
கொள்ளுதலில் முனைந்தமையைக் குறிப்பதுவும் வியப்பா மே ?

தனிச்சொல்

எனவாங்கு,

சுரிதகம்

செழுமையின் மிக்கனை பழமையிற் சிறந்தனை
சீர்மிக நிறைத்தனை பேர்மிகப் படைத்தனை
மானமும் வீரமும் வயங்கிய மன்னராற்
புரக்கப் பெற்றனை புலநெறி வகுத்தனை
நம்மா ருயிரே ! நம்பிறப் பகமே !
நாமிகக் குலாவி நலம்பெறு மில்லமே !
ஊழி யூழிநீ யுயர்ந்து
வாழியர் வாழியர் மலைவிளக் கெனவே.

பாயிரம் — (விருத்தம்)

- (1) சீர்பூத்த விலங்கையெனுந் திருத்தாயி
னியற்கைவளன் சிறப்பக் கூறிப்
பார்பூத்த பெருமையொடு பண்டைநா
ளவளிருந்த பான்மை கூறி

நூலிலே கூற எடுத்துக்கொண்ட பொருளை நான்காக வகுத்துக் காட்டுகிறார். இலங்கையின் இயற்கைவளம் (1-31 செய்யுள்கள்), இலங்கையைப் பற்றி உலகம் அறிந்த பெருமை (32-56 செய்யுள்கள்), இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த வரலாறு (57-79 செய்யுள்கள்), மரதனூட்டம் (80-106) என்பனவே அவை.

கனிப்பொருள்-சுரங்கப் பொருள்; நிதிக்கிழவன்-குபேரன்; விதிக்கு-பிரமணுக்கு; விதி-கட்டளை; நலம்1-பயன்; நலம்2-இன்பம்; வயங்கிய-விளங்கிய; புலநெறி-அறிவுநெறி.

நேர்பூத்த சுதந்திரமீங் கவளடைந்த
 வரலாறு நெறியிற் கூறி
 ஏர்பூத்த மரதனெனு மோட்டமுநன்
 ரியம்பிடுவா மியையு மாறே.

(வேறு)

(2) கருத்தை யீர்த்துநங் காதலைப்
 பெருக்குவாள் கவினை
 விருத்த மென்றுபின் விளங்கிய
 யாப்பினில் விளம்பல்
 பொருத்த மென்றுணர் புரிவினிற்
 புதுமையும் பொலிய
 நிரைத்த னம்பல பொருள்விர
 விடுதலை நினைந்தே.

நூலிலே கையாடப்படும் யாப்பு விருத்தமாகும். இடைக் காலத் தமிழிலே தோன்றிய பாலினங் களிலே ஒன்று விருத்தம். பண்டைக் காலத் தமிழிலே ஆசிரியம், வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நால்வகைப் பாக்கள் வழங்கின.

விருத்தம்

(1) திருவென்பாள் பலவளனுஞ் செறிகவெனும் பரிவதனால்
 மருவின்வாழ் வளித்துநிற்ப மயலொழிக்குங் கலையமுதம்
 தருவன்யா நெனவிழைந்து தண்ணளியின் நாமடந்தை
 மருவுஞ்சீர் பலநிறைப்ப வளர்வதெங்கள் மணிநாடு.

(2) பூமணக்குஞ் செழுநறவின் பொலிவுமலி யழகொழுகு
 காமணக்கும் புகழ்நாடு காண்பமெனக் காமர்வண்டு
 பாமணக்கும் முரற்சியொடு பண்டைவினைப் பயன்கெழுமத்
 தேமணக்கும் படிபிறந்து திகழ்வதெங்கள் திருநாடு.

1. திருமகள் செல்வம் நிறைப்பக் கலைமகள் கல்வி வழங்கும் இலங்கை. மயல்-மயக்கம்; விழைந்து-
 விரும்பி செல்வமும் கல்வியும் நிறைந்ததென்பது குறிப்பு.
2. வண்டு பிறந்து திகழும் இலங்கை. பழைய வினைக்கேற்றபடியே புதிய பிறவி திகழும் என்ற இந்து
 மதக் கொள்கை வண்டு இலங்கையிலே பிறந்து அனுபவிப்பதற்கு விளக்கமாகிறது. மிகச் சிறந்த
 பூங்காக்கள் நிறைந்த நாடென்பது குறிப்பு. மணக்கும் என்ற சொல் நான்கு இடங்களிலும்
 இரண்டு பொருள்களிலும் வருகிறது.

புரிவு-விருப்பம்; புதுமை-விசாரப் புணர்ச்சி வேண்டியபங்களிற் பிரித்தெழுதியமையும் பிறவும்;
 ஈர்த்தல்-இழுத்தல், கவர்தல்.

1. பரிவு-அன்பு; மருவின்வாழ்வு-அழகிய வாழ்வு; தண்ணளி-கருணை.
2. பூமணக்கும்- பூவிற்ப பொருந்திய; நறவு-தேன்; காமணக்கும்-காக்கள் பொருந்திய; காமர்-அழகு
 முரற்சி ரீங்காரம்; கெழும-பொருந்த.

(3) பூவீனிருந் தெம்மருங்கும் புலக்கண்ணால் நோக்கிமகிழ் தேவெனுஞ்சீர் நான்முகனார் திருத்தியநா ளருத்தியொடு கூவினுயர் வான்முகடு கொளுவுமலை பலவளத்தின் மேவுவன தருவமென மிகநிறைத்த வரைநாடு.

(4) வற்றிவற்றி வளங்கெடுத்து வரட்சிதந்து வறுமைதந்து முற்றுமணல் வெளியாகி முறைகெடுக்கு மவைபோலா துற்றபெருங் கோடையினு முயிரளிக்கும் யாறுகளால் வெற்றிபெறு பேரருளின் மெல்லியலெஞ் சீர்நாடு.

(5) புத்தர்பிரான் கவுதமரின் பொருந்துமடி யெனப்பவுத்தர் சித்திதரு சிவனரின் திருந்துமடி யெனச்சைவர் பத்தியொடு நிமிர்ந்தேறிப் பனிநடுக்கந் தனைச்சகித்து நித்திரையு மின்றிநனி நிமிர்ந்துபல படப்பரசு.

(6) ஆதாமென் ரெருபெயரா னுதியிலே படைப்படைந்த மூதாதை சுவடென்றே முசிலீங்கள் மொழிந்தேத்த, மா தூய்மை மலியின்ற மணிமொழியின் தொம்மையப்பர் பாதார விந்தமெனக் கிறித்தவர்கள் பகர்ந்துகொள்ள,

3. நான்குகனைய பிரமா படைப்புக் கடவுள் என்பது இந்து மதக் கொள்கை. பூமியில் மிகவும் உயர்ந்ததாசவும் ஆகாயத்தின் உச்சியைத் தொடுவதாகவும் பல வளங்கள் நிறைந்தனவாகவும் உள்ள மலை நாடு ஒன்று படைக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் ஏற்பட்டதால் இலங்கை மலைநாட்டைப் பிரமா படைத்தார். தாமரைப்பூவை இருப்பிடமாக கொண்டவர் பிரமா. அவரைப் பற்றிய நீண்ட அடைமொழி செய்யுளிலே வருகிறது. மலைநாட்டின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இந்தக் கதை வருகிறது.
4. கோடை காலத்திலும் நீர் சுரந்து உயிரினங்களைப் பாதுகாக்கும் ஆறுகள். ஆற்றுவனம் கூறப்பட்டுள்ளது.
5. சிவனொளிபாதமலை - சைவர்களுடைய நம்பிக்கை. புத்தருடைய பாதம் - பௌத்தர்களுடைய நம்பிக்கை.
6. ஆதாமரின் பாதம்-முஸ்லிம்களுடைய நம்பிக்கை. தொம்மையப்பரின் பாதம் - கிறித்தவர்களின் நம்பிக்கை.

(வேறு)

(7) இன்று பெரும்பனி மாமலை யென்ன
இலங்கிடு மிமயமலை
இளமை மிகுந்தள தொன்றரை கோடி
யெனும்வய துடையதென
நன்று விளம்பிட நிலநூல் வல்லுநர்,
நற்குறு மாமுனிவாழ்
நறைகொள் செழுந்தமிழ் மாமலை யென்றே
நவில்பொதி யம்போலே,

3. புலக்கண்-அறிவுக்கண்; அருத்தி-விருப்பம்; கூ-பூமி.
4. முறை-ஒழுங்கு; போலாது-போலல்லாமல்.
5. பரசு-வணங்க.
- 5 ம், 6 ம், 7 ம், 8 ம் செய்யுட்கள் குகைம்.

வென்று விளங்குமொ ரைந்துறு கோடியின்
 மேல்வய துடையதென
 மிக்கெழு தகைமை நிறைத்துறு பழமை
 விளக்கி யடுத்துளவாய்
 ஒன்றிடு சமவெளி பள்ள மெலாந்தன்
 னுடல்கரை யுந்துகள் கொண்
 றுமுறு பலவள னுதவிடு நிலனெடு
 மொளிர் திரு வரையெனவே.

(வேறு)

(8) பனிப்படலக் கொடுமுடிக்கட் புலரியிடைக்
 கதிரவனின் பண்பு காண்பார்
 நினைப்பரிய வியப்படைய விளங்குசம
 னொளியினுறு நீரா னாய
 கனைப்பினெடு சலசலத்துக் கதித்துமிகக்
 குதித்ததிர்ந்து களித்துப் பாயும்
 சினைப்புடைய மூவொவிய லெம்மருங்கும்
 வளம்பெருக்கும் செழிய நாடு.

(வேறு)

(9) காவிலுயர் நாகரிகக் கவின்பலவுங் காட்டியிந்தப்
 பூவிலுயர் புண்ணியம்)நான் புரிந்தனன்கா னென்பவள்போல்
 மாவலியாம் பேராற்றை மணிவயிற்றிற் பெற்றெடுத்துத்
 தீவெனும்பேர் பிள்ளைத் திறம்பெருக்கு மொருநாடு.

7. செய்யுள்கள் 5-8 ஒரு தொடராக அமைந்து ஒரு முடிவு கொள்ளும் குளகம். உருவத்திலே மிகக் குறுகியவரான அகத்திய முனிவர் பொதிய மலையில் வாழ்கின்றாரென்பது ஜகேம். அகத்தியர் முதல் தமிழ் இலங்கைமான அகத்தியத்தை எழுதியும் சங்கத்துப் புலவராயிருந்தும் தொல்காப் பியனார் முதலியோருக்குத் தமிழ் கற்பித்தும் தமிழ் வளர்த்தவர் என்று நம்பப்படுகிறது. அத னால் அவர் வாழ்ந்த மலை செந்தமிழ் மாமலை யென்படுகிறது.
8. எம்மருங்கும் எனப்படுகிறது. மூன்று ஆறுகளில் கனனிகங்கை மேற்றிசை நோக்கியும் வளவகங்கை தென்றிசை நோக்கியும் கலுகங்கை இவற்றுக்கு இடையிலும் பாய்ந்து பல பகுதிகளிலும் வளம் பெருகுகிறது. அருவியினோட்டத்தைச் 'சலசலத்துக் கதித்து மிகக் குதித்ததிர்ந்து களித்துப் பாயும்' என்று கூறுமிடத்திலே ஓசைச் சிறப்பு.
9. காவில்-சோலையில்; இலக்கை பெண்ணாக உருவகர். இலக்கையிலே மிகப் பெரிய ஆறான மகா வலி கங்கையைத் தனிச் செய்யுளிலே பாடுகிறார். புண்ணியம்-நற்செயல்.

வயதுடையதென, வயதுடையதென நிலநூல் வல்லுநர் நன்று விளம்பிட என்க. இம்மலை ஒன்றரைக் கோடி யாண்டு அகவை யுடையதென்றும், சிவனொளிபாதமும் பொதியமும் ஐந்து கோடி யாண்டு அகவையுடையனவென்றும், நிலநூலாராய்ச்சியாளர் கூறுவர். பரசவும், ஏத்தவும், பகர்ந்து கொள்ளவும், வரையெனவும் வியப்படைய விளங்கு சமனொளி யெனக்கூட்டுக.

8. கொடுமுடி-சிகரம்; புனி-வைகறைப் போது; வைகறையிற் கீழ்த்திசையிற் சூரியன் தோன்றும் போது, கடலையும் அதனையும் நோக்கி நோக்கி, அதன் அசைவின் செவ்விகண்டு வியப்படையாதார் இலர்; சமனொளி-சிவனொளி பாதம்; மூவொலியல்-மூன்று ஆறுகள்; களனிகங்கை, கலுகங்கை, வளவ கங்கை.
9. பேராறுகளின் மருங்கிலுள்ள சோலைகளையே தம் நிலையுள்ள இருப்பிடமாகக்கொண்டு, பண்டை வேடர்கள் உழவராதி நாகரிகத்தைப் பெருக்கினார்கள் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

- (10) எத்தனையா யிரமருவி யெழிவியினை முத்தமிட்டுப்
பைத்தலைமா நாகமது படர்வதென மிகநெளிந்து
பொய்த்தலிவா தெஞ்ஞான்றும் பொலிந்திழிய மின்சாரம்
வைத்துடைய தெமதீழ மணிவிளக்கா (ம்) மலர்நாடு.

(வேறு)

- (11) உலகு சுற்றிவரு மறிவு மிக்கவர்கள்
உவகை யிற்படரு முளமுளார்
ஓது வெங்கொடு விலங்கு சூழடவி
மீது யர்ந்ததொரு குன்றமென்
றிலகி நிற்பதனை முன்னர் மன்னனென
விங்கி ருந்தவ ளியைந்துதன்
இறையி ருக்கையென வினித மைத்தமை
யிசைத்த லாலணுகி யேறியே
குலவு கற்படிகள் மிசைந டப்பவர்
கொழுத்த கொங்கைமட மாதரார்
கொண்ட பூவினொடு கோயில் நாடுவது
கூறு மோவிய (ம்) நயந்து மேல்,
இலகு நற்றவிசு கண்டு கண்டுதெரு
ளெய்தி ஞாலமிசை யீதுபோல்
இல்லை யில்லையென விம்மல் கொள்வரை
யிருத்தி நின்றொளிரு நாடரோ.

(வேறு)

- (12) ஆவியினு மரியதுண வதனைநனி நிறைப்பமென
அறத்தின் பாண்மை
மேவுமொளி யரசர்பெருங் கடலாகு மிவையென்று
மிளிரும் வண்ணம்
வாவிபல் நனியகழ்ந்து வான்விழுந்து கிடந்ததென
மருளச் செய்து
பூவயல்கள் பலபடைத்துப் பசியினொடு மிடி தவிர்ந்த
புனித நாடு.

10. முகிலினை முத்தமிட்டு வரும் அருவிகள் என்பது தற்குறிப்பேற்றம். அருவிகள் முகிலினைத்
தொட்டு மலை மீது பாய்ந்து வருவது நாகபாம்பு படமெடுத்து நிற்பதுபோல இருக்கும் என்பது
உவமை. நீர்வீழ்ச்சி காலமாற்றத்துக் கேற்பவும் தவறாது நிகழ்தவின் மின்சாரச் செல்வம்
மிகுந்து விளங்குவது.
11. மன்னன் காசியப்பன் சீகிரியை அரசதானியாக்கினான்.
12. வாவி பெருங்கடலுக்கும் வான் விழுந்து கிடத்தலுக்கும் உவமிக்கப்படுகிறது. 'உயிரினும்' அரியது
உணவு, அதனை நன்கு பெருக்குவோம்" என்பது தருமத்தின் வழிநிற்கும் அரசர் கொள்கை
யெனப் படுகிறது. பூவயல்-விளையும் வயல்கள்; மிடி-வறுமை. இத்தகைய வாவிகள் பல உள்ள
ளமை இலங்கைக்குப் பெருமை.
10. எழிலி-மேகம்; மலர்நாடு-மலரும் நாடு
11. இது சிகிரிக்குன்றை விளக்குவது. அறிவுமிக்கவர்கள் படருமுளார் அணுகி ஏறி ஓவியம் நயந்து
தெருளெய்தி இல்லையென விம்மல்கொள்வரையெனக் கூட்டுக. கொழுத்த.....ஓவியம் என்றது,
பூந்தட்டேந்திய மகளிர் கோயிலுக்கு வழிபாடாற்றச் செல்வதைக் காட்டும் ஓவியத்தை.
12. மின்னேரி, பராக்கிரம சமுத்திரம், கந்தளாய் முதலிய வாவிகளை நேரே பார்ப்போர், இவ்வாறு
வியப்படைவர்.

(13) பாடுவன மீன்களுள கேட்குங்கால் மகிழ்ச்சிமிகும்
 பயில்வா மென்னும்
 நாடுகளவே றிலவாக நம்மைமுழு மதிப்போதில்
 நயக்கச் செய்யும்
 ஈடிலதோர் வாவியினை யெம்மருங்குங் கொண்டழகி
 னெழுச்சி நன்கு
 குடிவளர் மட்டுநகர் தனைப்பயந்திங் கிசைபரப்பும்
 தொன்மை நாடு.

(வேறு)

(14) செய்ய நெருப்பா மெனமருளுஞ்
 சினக்கட் புலிதன் விரைதேடிச்
 செறிந்த புதரின் மறைந்திருந்து
 தீங்கில் லாத மான்மரையை
 உய்ய விடாது தொடர்ந்து பற்றி
 யுண்ணக் குளகு மரமுண்ணும்
 ஒளிறு நிறைந்த வெள்ளைமருப்
 புடைய களிறு பிடியோடு
 நொய்ய சிறிய கயந்தலையின்
 நோன நோதல் கண்டுளைந்து
 நொறுங்கு முள்ளங் களிகூர
 நொசிவு தவிரக வெனவழைத்து
 வெய்ய நறிய புனல்காட்டி
 விரைந்து விரைந்து நீராட்ட
 வேடர் சிறுவ ரஞ்சாராய்
 வினையாட் டயருங் காடுடையாள்.

13. பாடும் மீன் மட்டக்களப்புப் பகுதிக்கு மட்டுமே உரிய தனிச்சிறப்பு. மட்டக்களப்பு வாவியின் சிறப்பு இது.

14. புலியின் சிலந்த கண்-சினக்கண் எனப்படுகிறது. அது சிலந்த நெருப்புக்கு உவமிக்கப்படுகிறது. செய்ய நெருப்பு என்பது நெருப்பின் செம்மையை மிகுத்துக் காட்டுகிறது. காட்டுவனம் இச்செய்யுளிலே மூன்று கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. புலி மான் மரையை வேட்டையாடி உண்பது, யானைகள் குட்டியானையை நல்ல நீர் நிலைக்குக் கொண்டு சென்று நீராட்டுவது, வேலவச் சிறுவர் விளையாடுவது என்பனவே அவை.

13. பயில்வா-மீட்டு மீட்டுங் கேட்பாம்; முழுமதிப்போது-பூரணை நாள்; ஈடிலது-ஒப்பற்றது; மட்டுநகர்-மட்டக்களப்பு; பயந்து-பெற்றெடுத்து; இசை-புகழ்.

14. செய்ய-சிலந்த; குளகு-வில்லின் இலையுணவு; ஒளிறு-ஒளி; நொய்ய-மெல்லிய; கயந்தலை-யானைகன்று; நோன-தாக்கமுடியாத; நோதல்-துன்பம்; உளைந்து-வருந்தி; நொசுவு-துவள்வு; வெய்ய-விரும்பத்தக்க; நறிய-நல்ல.

(15) திணிந்த விருளின் முழையுறங்குஞ்
 சிறுகட் குறுந்தாட் கருங்கரடி
 தெளியா தடையு மாளரவந்
 தெளிந்து வெளிப்பட்ட டெதிர்திமிர்ந்து
 துணிந்து தாக்க வரல்காண்பார்
 துணையா மென்னக் கைக்கொணர்ந்த
 தோட்டுப் பணையின் கருக்கதனைத்
 தூதூ வென்று நீட்டுதலும்
 இணைந்தவ் விலங்கு கைப்பற்றி
 யீர்ப்பப் பிள்ளை யுள்ளங்கை
 ஈர்ப்புண் டம்ம செங்குருதி
 யெழுந்து பாய மிகவலறி
 அணைந்த பிழைக்கு மிகவருந்தி
 யயரா தோட வதன் விரைவால்
 அயர்ந்து பழுதை யெனக்கிடந்த
 அரவஞ் சீறு மடவியுள்ளாள் .

(வேறு)

(16) உளங்கொள வேழங்க ளூண்டு நீக்கிய
 விளங்களி வெறுமைய வெருளு மந்திகள்
 இளங்களி யெனவியைந் தெடுத்து டைத்தபின்
 விளங்குறு நாணியை விளைக்குங் காடுளாள் .

(வேறு)

(17) வெளிசெறி புதருறு கொடிகளுள் மிளகின்
 மெல்லிலை யெனமடவார்
 வெற்றிலை குவைகுவை நன்கு பறித்தனர்
 விலைபக ரப்பயனார்
 குளகுறு வாழைகள் காடென மழையிற்
 கொழுவி யகூலைதள்ளிக்
 கொள்பவர் நீர்தர வேண்டிய தில்லை
 கொடுப்ப மெனச் சிவணத்

15. காட்டுவனம் இச்செய்யுளிலே இரண்டு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. கரடி மனிதனைத் தாக்க வந்து தோற்று ஒடுவதும் பாம்பு சீறுவதும் என்பனவே அவை. கரடி பற்றிய நிகழ்ச்சி விரிவாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. கரடியைச் சமாளிப்பதற்காக கருக்கோடு கூடிய பனைமட்டையைப் பயன்படுத்துமாறு சுவையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கருக்கைப் பற்றி இழுத்த கரடியின் மெல்லிய உள்ளங்கையி லிருந்து இரத்தம்பாய, தாக்க வந்த தவறை உணர்ந்த கரடி ஒடோடித் தப்புகிறது. பாம்பு சோர்ந் திருக்கும் போது கயிறு போலக் காணப்படுதல் இயல்பு. இங்கே உலவமை காணப்படுகிறது.
16. காட்டுவனம் ஒரே கூறாக உள்ளது. யானை உண்ட விளங்கல்களை அவற்றின் இயல்பு உணராத மந்திகள் எடுத்து உடைத்து அவற்றுள் ஒன்றும் இன்மையைக் கண்டு நாணும்.

15. இருளின் முழை-இருள் நிரம்பிய குகை; தோடு-ஓலை; கரடி. நிமிர்ந்து நடக்கையில் முன்னங்கால் கைபோன் றுதவலின் கையெனப்பட்டது; ஈர்ப்பு-இழுக்க; பிள்ளையுள்ளங்கை-குழந்தைகளின் உள் ளங்கை போல் மென்மைத் தன்மையுடைய உள்ளங்கை; பழுதை-கயிறு.

16. நீக்கிய-இல த்தியெனக் கழித்த; வெறுமைய-உள்ளீடற்றனவற்றை.

தளதள பசுமை தழைத்திடு சுமுகு
 தலைக்குலை பலதழுவித்
 தமைவளர் விப்பவ ரிலையென வாணைத்
 தடவி முகிற்பரீயத்
 தினை தரு நிறமலி யலகில மதரசு
 செவ்விய கனிநிறையத்
 திகழ்வன பலவூர் செறிதர நன்று
 சிறப்பவ ளெம்மணியே.

(வேறு)

(18) பெருநிலையி லுதவலகில் ¹தெனையமனால் மருவுகரை
 பெருகவுளர், பயனுதவு பனையு முள பெருமையுளர்,
 இருபதடி யெனுமளவு நறையினொடு நிறைதவள
 மியையவளர் மலர்கொளுவி யதமடிய வுடல்மடியும்
 ஒருதகைமை குலவுமெழி லுடைய² தள பதுபனையை
 உறு³ தகண பதமதனி லுடையபல பதியுடையள்,
 தருநிதிய மெனமருவு தகைமைசெறி தரு⁴ பயினி
 தனைநிறைய வுடையள்பல தருபயிர்கள் தமையுடையள்.

(வேறு)

(19) *சிலந்தியின் வடிவம் பூண்டுவண் ணுத்தி
 தினம்தினம் பெருக்கலின் விளைந்து
 நலந்திகழ் காட்சி நறுமலர்க் கண்டோர்
 நயந்துதம் நாமமே நவீற்றக்

17. வெற்றிலை, மிளகிலை என்பன் இலங்கையின் சில பகுதிகளிலே செறிந்திருக்கின்றன. வெற்றிலை வாழை, சுமுகு என்பன பல ஊர்களிலே செறிந்திருப்பவை கூறப்படுகிறது. இளம் பெண்கள் வெற்றிலையைக் குவியல் குவியலாகப்பறித்து விலை கூறி நிற்கும் காட்சி. வாழைகள் இலைகள் நிறைந்து காட்டை ஒத்து மழை நீரை மட்டும் கொண்டு பெரிய குலைகளைத் தள்ளி 'பயன் பெறுபவர் நீர்வார்க்க வேண்டியதில்லை. பயனைக் கொடுப்போம்' என்று சொல்லும் காட்சி. வாழைகள் கூற்று பலவரது தற்குறிப்பேற்றமாகும். நாட்டு நிலவளம், நீர்வளத்தைத் தூக்கிக்காட்ட இந்தத் தற்குறிப்பேற்றம் உதவுகிறது. சுமுகம் தம்மை வளர்ப்பவர் என்று யாரும் இல்லாமலே பசுமை யாகப் பல குலைகளை ஆகாயத்தைத் தொட்டு முகிலைப் பிடுகி இலையி சிவந்த கனிகளைக்கொண்டு விளங்குகின்றது.
18. பல ஊர்களிலே செறிந்திருக்கும் பயந்தரு மரங்களாக தென்னையும் பனையும் இறப்பரும் அழகு தரு மரமாக தளபத்துப் பனையும் கூறப்படுகின்றன.
19. இலங்கையின் தனிச் சிறப்பான சிலந்தி மலர் வளம் கூறப்பட்டுள்ளது. வல்லிக் கொடியாக இலங்கை உருவகம்.

17. மிளகிலையும் வெற்றிலையும் தோற்றத்தில் ஒரே தன்மையன. வெற்றிலைக் கொடிகள் தம்பாட்டில் நீர்வார்த்து வளர்க்காமலே, பற்றை பற்றையாகப் படர்ந்திருப்பதை இலங்கையின் பாசுகளிறு கானலாம். பரிய-பிடுங்க; திளைதரும்-திளைக்கும், அனுபவிக்கும்.
18. 1.தென்னை; 2.தளபத்துப்பனை (தளப்பற்று); 3.தகணபதம், தக்கணபதம்-தெற்காகிய இடம்; 4.பயினி-பிசின் தன்மையுடையது, இறப்பர். இருபதடி நீளமும் நறுமணமும் வெண்மையு முடைய மலரையுடையது தளபத்துப்பனை. நெடுந் தொலைவிலிருந்து நோக்குங்கால் அதன் அழகு வியப்பினையும் மகிழ்ச்சியையுந் தரும். அதன் மலர் ஆண்டுக் கணக்கில் வாடாமலிருக்கும். அம்மலர் மடிய அம்மரமும் மடிந்துவிடும்.
19. *(Orchids).—இம்மலர், மலையா, பர்மாவில் உண்டெனிலும், இதற்குப் போபோன நாடு இலங்கையே. இந்தப் (orchids) பூ, மரடி, செடி, கொடி, பூண்டு என்னும் நான்கினத்திலுமுண்டு. இதைக் கண்டுபிடித்தவர்கள், தங்கள் தங்கள் பெயரை யிட்டிருக்கிறார்கள். இதனைச் சிலந்தி மலர் என்று நாம் வழங்குவோம். நவீற்ற-கூற. அலத்தல்-வறுமைப்படல்.

* வண்ணுத்திப் பூச்சியை கருவைக்கொண்டு சேர்ப்பது.

கலந்துசீர் மரமுஞ் செடிக்கொடி பூண்டும்
 கவினுற வாழ்த்திடு மினத்தை
 நிலந்தனிற் பிறநா டலந்திட வணிந்த
 நிகரிலா நெடுமலர் வல்வி.

(வேறு)

(20) கண்ணுடையா ரெல்லாருங் காட்சிநல விதற்கிணையாங்
 காணே மென்னும்
 ஒண்ணிறமார் தோகைமயில் பட்டமரங் களிலேறி
 யுறங்கக் கண்டு
 மண்ணினிலே யழகுக்கெட்ட தேவாங்கு மூனையுண்பான்
 மயிந்தி யேறி
 நண்ணிடுதற் கியலாது வருந்துகின்ற திருவனங்கள்
 நண்ணப் பெற்றோள்.

(21) வாவியரு கினில்மரத்தின் வளம்பயிலுங் கிளைகளிற் சீர்
 மலியத் தங்கள்
 ஆவியன பேடையொடும் ஆர்பார்ப்போம் இசைப்பாட்டுக்
 கமர்க வென்று
 மேவியிருந் தொன்றினென்று மேவாத விசைபெருக்கி
 விழைவை யூட்டப்
 பூவையொடு கிள்ளுவெற்றி புகலக்கோ கிலம்புகல்கும்
 பொழில்க ளுள்ளாள்.

20. காட்டுக் காட்சி. அழகுமிக்க மயிலைப் பிடிக்கமாட்டாது, ஏமாறும் அழகு கெட்ட தேவாங்கு, தோகை மயில் காட்டின் அழகை உயர்த்துவது. தேவாங்கு பற்றிய கதை பலருக்குத் தெரியாதது. புலவர் இவற்றை இணைத்து ஓர் அரிய காட்சியை நல்கியுள்ளார்.

21. சோலைகளில் ஒரு காட்சி. வாவியருகினில் மரத்தின் வளம் பயிலுங் கிளைகளில் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. நீர் நிலைக்கு அருகிலேயே மரத்தின் கிளைகள் அடர்ந்து பசுமையாக இலை, தளிர், பூ, காய், பழம் என்பனவற்றுடன் இருக்கும். அவ்விடத்திலேயே, பலவகைப் பறவைகளும் வந்து சேர்வதைக் காணலாம். புலவர் இக்காட்சியை இசைப் பாட்டுப் போட்டியாக மாற்றியுள்ளார். பறவைகள் ஆண்-பெண்ணாக வந்துள்ளன. கிளை-கிளை.

20. ஏறும்போது பட்டமரத்தின் பொருக்குகள் உடைய உடைய, அவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கீழே கொண்டுவந்து நிலத்தில் வைத்துவிட்டு ஒலிசெய்யாத பதுங்கிப் பதுங்கி மீட்டும் மீட்டும் ஏறுதல் தேவாங்கினியல்பு. இங்ஙனஞ் செய்கையில் உண்டாகும் நுண்ணிய ஒசை கேட்டு துயிலுணர்ந்து விரைந்து பறந்து தப்பிக் கொள்ளுதல் கூடுமென்று சூயற்கையிலுணர்ந்த மயில், பட்ட மரங்களை நாடியுறங்கும்; மயிந்தி-பதுங்கி; வழக்கு மொழி.

21. அமர்தல் - மனம் பொருந்தியிருத்தல்; புலக்கும் - பிணங்கும்; பூவை - நாகணவாய்ப்புள்; கோகிலம்-சூயில்.

- (22) கொடியெடுத்துப் பேரேணி சூயிற்றிமலைக் சூகைகளிலே
 சூறிப்போ டேறிக்
 கடிநறவு தொகுத்துவிரை மான்வேட்டம் புரிந்ததசை
 கலந்து வேடர்
 நெடிதுவளர் முதுமரத்தின் பொந்திலிடை யடைத்தெடுத்து
 நிதியாக் கொண்ட
 பிடியனையார் மகப்பெறுங்கா லுணக்கொடுத்து மகிழ்குறிஞ்சி
 பிறங்கக் கொண்டாள்.

(வேறு)

- (23) அம்பன் கங்கையு மாவலி கங்கையு
 மணையு மினிப்பையிலே
 ஆறு கடந்திட நாடு குரங்கின
 மடர்மர மிசையேறித்
 தம்பின் காலொடு பின்கால் தழுவித்
 தலைவழி தலைதழுவித்
 தக்தக வுசல் தவழ்ந்து கிளர்ச்சி
 தலைப்பட மறுகரைமேற்
 கொம்பின் படர்முடி வான மளாவு
 கொழுங்குழை யுறுதருவைக்
 கூட்ட விறுதியி லாடு குரங்கு
 சூலைப்படை யாதனவாய்க்
 கம்பன் கவியி னியற்கை யெழுச்சிக்
 கதியென நிதநிதமும்
 காட்சி தரும்வகை மாட்சி நிரம்பிய
 காரிகை நம்மயிலே.

22. கொடிகளைக் கொண்டு பெரிய ஏணி அமைப்பர் வேடர். குறிஞ்சி என்னும் மலைநாட்டு வருணனை இக்குவருகிறது. இங்கும் புலவர் ஒரு காட்சியை அமைத்துள்ளார். பிடியனையார்—பெண் யானை போன்ற வேற்றுவப் பெண்கள். மலைநாட்டு வழக்கம் ஒன்று செய்யுளின் பொருளாகிறது.

23. மாவலி கங்கையின் கிளை நதி அம்பன் கங்கையாகும். தலை இணையுமிடம் மினிப்பை. மயிலாக இலங்கை உருவாகும். குரங்குகள் ஆற்றின் ஒரு கரையிலிருந்து மறுகரைக்குத் தாவிச் செல்வதைப் பற்றிய அழகிய காட்சி செய்யுளின் பொருளாகிறது.

22. மான் தசையை தேனோடு கலந்து மரப்பொந்தில் ஆறுதிங்கள் வரை அடைத்துவைத்த பின்னர் எடுத்துக் குழவியின்ற புனிற்றுப் பெண்டிர்க்கு உண்ணக் கொடுத்தல் வேடரியல்பு. குறிஞ்சி—குறிஞ்சி நிலம்; கடிநறவு—வாசனை பொருந்திய தேன்; விரைமான்—விரையும் மான்.

23. குரங்குகள் பின்னங்காலோடு பின்னங்காலும், முன்னக் காலோடு முன்னக்காலுந் தழுவி ஊசலாகும். இறுதியில் ஆடு குரங்கு மறு கரைமேல் தருவைக் கூட்ட, சூலைப்பு அடையாதனவாய் என்க. இறுதிக் குரங்கு தருவைப் பற்றியபின், அசைவு ஒழியும்வரை பொறுத்திருந்து. முன் குரங்கு தன் கையை விரும், பின் கீழிருந்து ஒவ்வொன்றாய் மேலே (குரங்குப் பிணிப்பின் வழியே) ஏறிச் செல்லும்.

(வேறு)

- (24) இருந்திடினு மாயிரமிங் கிறந்திடினு மாயிரமென்
றியம்பும் பான்மை
பொருந்துமத களிறிறுதி பொருந்திடு நாட் பொன்றுதலைப்
புறக்கண் னாலே
இருந்துவளர் மானிடர்பார்த் திடிவிழுக்கா மெனச்சாரு
மியல்பு வாய்ந்த
பெருந்துறுகல் மலிந்தபள்ளத் தாக்குகளின் பிளவுகொண்டு
பிறங்கு நல்லாள்.

(வேறு)

- (25) படப்பைப் பூகமார் பதத்துப் பாண்போற்
பருத்துப் பாமதி பதிற்றுச் சூலினீன்
தடப்பொற் கூர்சினை வெடிப்பப் பூவிரி
தரத்துச் சீர்முகை கடுப்பத் தூர்நிறத்
திடச்சிற் றூரிகள் திகைப்பற் றூயிரம்
தெறிப்பத் தாய்வளை திளைப்புற் றூர்ந்துபின்
மடப்பப் பாவையென் றசைப்பத் தேடுமாண்
மயக்கிக் கூடுமாழ் கடற்கொள் மாதரேச.

(வேறு)

- (26) உள்ளமலி யுவகைவர, மனையோடு முடன்பிறந்தா
னுணர்ந்து தன்னைக்
கள்ளமற மீட்பனெனக் கருதிமண்டக் கிழுக்கவெனக்
காலி லீயம்

24. மலைவளம் அல்லது காட்டுவளம் என்று கொள்ளலாம். யானையின் பெறுமதி முதலடியிலே கூறப்படுகின்றது. இறந்தாலும் ஆயிரம் பெறும் என்பது யானைத் தந்தத்துக்குக் கிடைக்கும் பெருவிலையை நோக்கி. உருண்டைக்கல் நிறைந்த பள்ளத்தாக்குகளின் அமகு கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கும் யானை தேடிவந்து இறத்தலாகிய மரபு செய்யுட் பொருளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
25. கடல்வளம் சங்குகள் தோன்றிப் பெருகி வளர்வது பற்றி அமைந்துள்ளது. போல், கடுப்ப என்பன உவமைபுரூபுகள். முகை-மொட்டு.
26. மன்னூர் குடாவின் முத்துவளம் கூறப்படுகிறது. இங்கும் முத்துக் குளிக்கும் காட்சி புலவரார் சித்திரிக்கப்படுகிறது.
24. இறுதி பொருந்திடு நாள்-இறக்கும் நாள்; பொன்றுதல்-இறத்தல்; துறுகல்-உருண்டைக்கல்.
25. சங்கின் கருப்பம், அதன் தசையிலிருந்து கழுகம்பாண்போல் நீண்டு, பத்துத் திங்களில் வெடிக்க, அதனுளிருந்து ஆயிரம் ஊரிகள் சிதறி ஊர்ந்து வளர்ந்து பெருகு சங்காகும். படப்பைப் பூகம்-தோட்டத்தில் வளரும் கமுகு; பதிற்றுப் பாமத-பத்தாகிய பரந்த திங்கள்; சூல்-கருப்பம்; தடம்-அகன்ற; பொன்-அமகு; கடுப்ப-ஒப்ப; தூர்நிறம்-மரவேரின் நிறம்போலும் பழுப்பு நிறம்; திளைப்பு-பூரித்து.
26. முத்துக்குளிப்பான், பத்துருத்தலின் மேற்பட்ட பாரமுள்ள ஈயத்தைக் காலிற் பிணித்துக் கொண்டு, தன் மனையின் சகோதரன் படகருகே பிடித்திறிற்ருக் கயிறறைப் பற்றியவனாய்க் கடலி னடியை யடைந்து, தனக்கண்மையினுள்ள கற்பாரில் ஓட்டிக்கிடக்கும் முத்துச் சிப்பியைத் தான் மூச்சடக்கக் கூடியவரை தங்கிப் பிடுங்கித் தன்னரையிற் கட்டியிருக்கும் பைக்குட் போட்டுக்கொண்டு கயிறறையைசைப்பான். கண்ணுங் கருத்துமாய் நோக்கி நிற்கும் மைத்துனன், அந்நுண்ணிய அசைவை யுணர்ந்து, விரைந்து மேலே யிழுத்துக்கொள்வான். அவ்வசைவைக் கவனியாது சிறிது தாழ்பின் மூச்சுத் திணறி இறக்க நேரிடும். கயிறறை யிழுக்கும் பணியை மேற்கொள்பவன் தன் சகோதரி வாழ்வித்தலை விழையானாதலின், பகல் முழுதும் கருத்தோடிருப்பான். அந்தக் கயிறறுக்கு மண்டக்கென்று பெயர், வெள்ளி செவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்து-வெள்ளியும் செவ்வாயும் போல வெண்ணீர்மையும் செந்நீர்மையுங்கொண்ட முத்து.

கொள்ளரிய கனத்தோடுங் கொண்டுபட கிருந்திறங்கிக்
குளிக்குந் துய
வெள்ளி செவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்தமலி கரியகடல்
விவரக் கொண்டாள்.

(வேறு)

- (27) இரத்தின மெனநன் நியம்பிடு கற்கள்
இனியன வகழ்ந்துநன் நெடுக்கும்
இரத்தின புரியைத் தனக்குய ரணியிங்
கியற்றிடு மணியெனப் புனைந்து
கரத்தினி லுயர்கா ரீயமே முதலாத்
தகுபுதை கனிப்பொருள் தாங்கி
வரத்தினி லுயர்மா நிதிக்கரு லுல
மகளைன வயங்குமா மடந்தை.

(வேறு)

- (28) கயல்விழி மாதரு மள்ளரு முன்பு
கதிப்ப விளைத்தமணிக்
கதிருறு செந்நெல் தனக்கு நிறைத்தபின்
களியொடு விற்றலிலே
முயல்பவள் பாரத நாடு கொளும்படி
முன்பு செலுத்திடுவாள்
முறைநனி மாறி மரங்க ளடர்ந்து
விலங்கு முனைத்துறுசீர்
வயல்க ளழிந்துபல் வாடிகள் தூர்ந்திட
மாழ்கி மனங்கரைவாள்
வந்தது செம்மை யெழுந்தனர் மைந்தர்
வளங்கள் பொவிந்துறவே
மயலுறு காடுகள் நெல்வய லாமென
மாறுதல் கண்டிடுவேள்
வருமுயர் பழநிலை நன்றினி யென்றே
மகிழ்பவள் எம்மன்னை.

27. நிலத்தை அகழ்ந்து பெறப்படும் வளம் கூறப்படுகிறது. இரத்தினபுரிப் பகுதியிலுள்ள விலை யுயர்ந்த மாணிக்கங்களும் பிறபகுதிகள் சிலவற்றிலுள்ள காரியமும்.

28. கயல்விழி தொகையுடைய மன்னர்-உழவா. பண்டைப் பெருமை சொல்லி இடைக்காலத் தாழ்வு காட்டி நிகழ்கால எழுச்சியில் எதிர்காலச் சிறப்பைக் காண்குரர் புலவர். அதுராதபுரம் தலைநகராக இருந்த காலம் விவசாய விருத்தி மிகவும் சிறந்திருந்த காலம். பொலநறுவை தலை நகராக இருந்த காலத்தையும் ஓரளவு அவ்வாறு கூறலாம். பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி வரையில் வானிகள் தூர்ந்தும் வயல்கள் அழிந்தும் காடு வளர்ந்தும் விவசாயம் வீழ்ந்தது. உணவுப்பத்தியிலே, தன்னிறைவு காணவேண்டும் என்ற இயக்கம் இக்காலத்திலே ஓங்கி நிற்கிறது. உயர்ந்த பழைய நிலை இனி நன்று வரும் என்று எதிர்பார்ப்பு.

28. பாரத நாடு கொளும்படி முன்பு செலுத்திடுவாள் என்றது, “முத்தமலையும் காழகத்தாக்கமும” என்னும் பட்டினப் பாலையடியை நோக்கி; கதிப்ப-மிகுமாறு; முனைத்தல்-முற்படுத்தல்; மாழ்கி-மயங்கி; செம்மை-பெருமை, சிறப்பு.

(29) விதையிடல் மிகுப்ப தொருபுறம் முனையின்
 வீறெழ லொருபுறம் பயிர்கள்
 விரைந்தன வளர்த லொருபுறம் கனையை
 மிகமிகக் கட்டலோர் புறமாத்
 ததையுறு வினையை யரிந்சனர் தொகுக்குந்
 தன்மைமற் றொருபுறங் கடாவைத்
 தகவுறப் பிணைத்து நெடுவரைப் போர்வு
 சரித்தன குழக்குத லொருபால்
 நிதநித மொருங்கு நிகழ்த்திட வழுவ
 குழத்தியர் நினைப்பினில் வளர்த்த
 நெறிவளர் பண்கள் முறைமுறை யிசைக்க
 நெடுவெளி வயல்பல கிடக்கும்
 பதமவி கொழுமை மட்டுமா நாடு
 பயன் தர விசைந்தன நோக்கிப்
 பலப்பல வூர்கள் வினைவினைப் பெருக்கும்
 பக்குவம் பொருந்திய செல்வி.

(வேறு)

(30) சிந்தையின் விழைவு செறிதரக் களமர்
 சிறப்புற வளர்த்தீடு பயிரை
 மந்திகள் பிடுங்கிக் கெடுத்தலின் மடிந்து
 வாரணத் தெச்சத்தை யிலையிற்
 சிந்திடா துறுத்தி மடித்தவை வருங்கால்
 தெளிவுறக் காணுமா நிரைக்க
 வந்தவை யெடுத்து வளரமிழ் தென்று
 வயின்வயின் மரந்தொறு மேறும்.

(31) ஏறிய மந்தி யிலைப்பொதி யவிழ்த்தங்
 கிருப்பது பிசைந்தன மணக்கக்
 கூறுபுன் னூற்றங் குறுகலு முனைந்து
 கொம்பரிற் கையினைத் தேய்த்து

29. கிழக்கு மாகாணம் விவசாயத்திலே தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. மட்டக்களப்பு நாடு என்று புலவர் குறிப்பது கிழக்கு மாகாணத்தையே யெனலாம். விதைத்தல், முளைத்தல், பயிர் வளர்த்தல், களைகட்டல், பயிரை வெட்டித் தொகுத்தல், கடாவைப் பிணைந்து வைக்கோற் போரை உழக்கி நெல் வேறுக்குதல் முதலிய பல்வேறு நிலைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டு அவ்வக் காலத்திற் கேற்ற நாட்டுப் பாடல் வகைகள் பாடப் படுவது புலவரார் கூறப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்புப் பகுதி நாட்டுப் பாடல் வளம் மிக்கது.

30. வன்னிப் பகுதிகளில் உழவர் விரும்பிச் செய்யும் பயிர்களை மந்திகள் பிடுங்கிக் கெடுத்தலால், மந்தி களை விரட்டுவதற்கு உழவர் செய்யும் உத்தியைப் புலவர் இச்செய்யுளிலும் அடுத்த செய்யுளிலும் தொடர்ந்து கூறுவர். அமிழ்து-இளிய உணவு.

31. வன்னி நாட்டு உழக்கம் காட்சியாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

29. கட்டல்-பிடுங்கல்; போர்வு-வைக்கோற் போர்; பதம்-இடம்; மட்டுமா நாடு-மட்டக்களப்பு நாடு.

30. வாரணம்-கோழி; எச்சம்-மலம்; காணுமா-காணுமாறு; வயின்-இடம்; விழைவு-விரும்பு; களமர்-உழவர்.

31. புன்னூற்றம்-தீயநாற்றம்; உனைந்து-வருந்தி; மாறுமாறு-திருமபத திருப்ப; இவ்வகன்-இவ்வாறு; புரிதலின்-செய்தலால்; குறுதி-இரத்தம்; பேறு-ஊதியம்; மதித்தல்-கருதல்.

மாறுமா நிங்ஙன் புரிதலிற் குருதி
வழிந்திட வயலகம் புகாமை
பேறென மதிக்குங் காட்சிகொண் டுணவின்
பெருக்குறு வன்னிநா டுடையாள்.

(வேறு)

(32) மாணி லாவிய போர ருங்கல
மாறி லாது குலாவவே
பேணு கின்ற வியற்கை மல்கு
பெருந்து றைக்குளில் தொன்றென
நீனி லம்புக ழாழி யூடு
நிரைத்த குன்று குறுத்தவாய்க்
கோண மாமலை கொண்டி லங்கிடு
கோதை யாகிய மாதராள்.

(33) என்ன டாவிவை யேழு மிங்ங
னிக்கு மாறு வியப்படா
மன்னு வெம்புனல் தன்னு ழுற்றில்
மலர்ந்து மாரியி னாடினால்
என்ன மாமகிழ் வெய்து மாலென
வெய்தி னூர்புக வெண்ணிலசீர்க்
கன்னி யாயினை நன்னர் என்னணி
காணு கென்றெவிர் கன்னியே

(வேறு)

(34) பேருற வடக்கணுயர் பேறருள் திருப்பதி
பிறங்கிடு நலங்கு லவுசீர்க்
கிரிமலை யென்றுபெயர் கேடற நிறைத்துளது
கிணுகிணைன வம்மலையினோர்
பேர்பரவு மாரருவி கீழ்வழி படர்ந்துறு
பிணிக்கமிழ்த மாகி யனைவார்
வாரியரு கிங்குதிரு நீரொழுக வென்னென
மயங்கிட விளங்கு மடவாள்.

32. திருகோணமலையின் உலகநிந்த பெருமை கூறப்படுகிறது. திருகோணமலையை உடைமை இலங்கைக்குப் பெருமையாகிறது. உலகிலேயே மிகச் சிறந்த இயற்கைத் துறைமுகங்களிலொன்று இது.
33. கன்னியாலினுள்ள ஏழு கிணறுகளிற் காணப்படும் வெந்நீர் ஊற்றுப் பெருமை கூறப்படுகிறது. மாரிகாலத்தில் அவற்றில் நீராடினால் எத்தகைய சுகம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம்.
34. கிரிமலையின் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது. கிரிமலையிலிருந்து பாயும் அருவி கடலுக்கருவிலேயிருந்தும் நன்னீராய் ஓடிப் பிணிகளைத் தீர்க்கும் சக்தி வாய்ந்து விளங்குகின்றது.
32. மாண்-மாட்சி, பெருமை; நிலாவிய - பொருந்திய; போரருங்கலம் - அரிய போர்க்கப்பல்கள்; குலாவல்-பொருந்தல்; கோணமாமலை-திருக்கோணமலை.
33. ஏழு-ஏழு கிணறுகள்; மன்னுதல்-நிலபெறுதல்; வெம்புனல் தன்னுழற்று-வெந்நீர் பொருந்திய ஊற்று; மலர்ந்து-கனிப்புற்று; நன்னர்-நன்று; காணுக - என்று-காணுகென்று.
34. வடக்கண்-வடக்கிண்கண்; பேறு-செல்வம்; படர்தல்-செல்லல்.

(வேறு)

(35) ஊரெழு வெனும்பே ஞரியைச் சிறுஞன்
டொன்றுபொக் கணையென வுளது
சீரெழு புத்தூர் நிலாவரை யுளது
திருந்திட முருகமர் நல்லூர்ப்
பேருறு பதியிற் சங்கிலி தோப்பிற்
பெயர்யமு ஞரியென் றுளது
நேரிவை பார்த்தோர் மிகமிக வியப்ப
திசைப்பவ ளெமதுமா மலரே.

II

(வேறு)

(36) திருவேறு பேரற நிறைத்துயர் திறப்பொலிவு
திகழரசு செய்த வேந்தர்
சீருறு பவுத்தமத மேதகு நெறிக்குகு
சிந்தையி னமைத்து வைத்த
மருவேறு கவுதம ரெலும்புநக முதலியன
வைத்திட்ட தாதுகோபம்
மாண்புமலி யாராம மிக்கன விகாரங்கள்
மல்கிடு சயித்தியங்கள்.
குருவாய்மை கொண்டுவ நெறிநாடு மாணிகள்
குலாவிவள குறைவிடங்கள்
கோகநத வடிவிற குளிக்குங் குளங்கள் தூண்
குறைவிலா யிரமண்டபம்
ஒருவாது புங்கவ னமர்ந்துபெரு ஞானமுறு
மொப்பிலா வெள்ளரசினோர்
ஒளிகொள்கிளை பரவுமர முடையவநு ரதபுரியை
யுடைமையென வுடையவனிகை.

(வேறு)

(37) உரவுடை யருளின் கவுதம குருவம்
ஒவ்வொரு தலத்தினு மொளிரக்
கரடிக ளிருந்து கிளையொடு பயின்று
களித்திடு குகைகளிற் சாது

35. யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலுள்ள என்றும் வற்றாத மூன்று நீர்நிலைகள் வியப்பை உண்டாக்கு கின்றன.

36. ஆயிரமாண்களுக்கு மேலாக இலங்கையின் தலைநகராக விளங்கிய அநுராதபுரத்தின் பெருமை கூறப்படுகிறது. அநுராதபுரத்திலே பெளத்தமத சின்னங்கள் செறிந்துள்ளன.

35. பொக்கணையும், நிலாவரையும், யமுனாரியும் எவ்வளவு நீரை வெளியே இடைவிடாத போக்கிக் கொண்டிருப்பினும் வற்றாத தன்மையுடையன.

36. மேதகு-மேன்மையுடைய; தாது கோபம்-தாகொப, (மருஉமொழி); ஆராமம்-உபவனம்; நந்த வனம்; விகாரம்-புத்தபள்ளி; சைத்தியம்-பிக்குக்கள் யோகம் பயிலுமிடம்; கோகநதம்-தாமரை புங்கவன்-புத்தன்; வெள்ளரசின் ஒரு கிளையாற் பாலிய மரம்.

உள்ளமலி யுவகைவர, மனையோடு முடன்பிறந்தா
 னுணர்ந்து தன்னைக்

கள்ளமற மீட்பனெனக் கருதி மண்டக் கிழக்கவெனக்
 காலி லீயம்

கொள்ளரிய கனத் தோடுங் கொண்டுபட கிருந்திறங்கிக்
 குளிக்குந் தூய

வெள்ளி செவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்தமலி கரியகடல்
 விரவக் கொண்டாள்.

அம்பன் கங்கையு மாவலி கங்கையு
மணையு மினிப் பையிலே
ஆறு கடந்திட நாடு குரங்கின
மடர்மர மிசையேறி.

மருவிய பவுத்த மாணிகள் கலங்கா
 மனத்தொடு தவப்பய னுகர்ந்த
 திருவினை யுடையாள் புதைபொருட் செல்வம்
 தினந்தினங் காட்டிடுந் தெரிவை .

(வேறு)

(38) தாமப் புயவலி மேவிப் பெருமை
 தழைப்பத் திருவரசர்
 தாமற் புறநனி யாளுகை செய்திடு
 தகைமை தெரிப்பனவும்
 காமக் கலவி பெருக்கி விளங்கிய
 காரிகை யாருறைவும்
 காவிறர் சிலையரி வாயிற் பெறுபுனல்
 காட்டு குளத்திறனும்
 ஏமப் பயனுறு சமய மிரண்டு
 மிருந்து குலாவியசீர்
 எழிலுறு சிவதளி யொளிகொள் விகாரம்
 இசைத்திட விருமொழியும்
 தாமெப் படியு மியைந்து வளர்ந்திடு
 சால்பு விளக்குறவும்
 சான்று தரும்பொல னறுவை பழம்பெயர்
 தந்திட நின்றொளிர்வான் .

(39) விண்ணை யளந்தொளிர் கொடுமுடி யெங்கும்
 வெண்முகில் பள்ளிகொளா
 வீறுகொ ளணிவரை நாடுகள் காடுகள்
 மிகுபள் ளங்களென
 எண்ணில கொண்டங் கெண்ணு வகைமழை
 யீர முறப்பொழிமாண்
 இன்னில மீதுறு தேயிலை யாதிய
 வேறி வளர்ந்திடவே

37. அநுராதபுரப் பெருமை கூறிய புலவர் பொலனறுவைப் பெருமை கூறுவதற்கு முன்னர் இவை
 கையின் புதைபொருட் செல்வத்தைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு தலத்திலும்
 புத்தர் பெருமானின் கருணையுருவமிருந்திருக்கிறது. கரடிகள் குடும்பமாக வாழும் மலைக்குகை
 களிலே பெளத்த சமய றறவிகள் தவஞ் செய்து வந்ததற்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

38. பொலனறுவையின் பெருமையும் புதைபொருளாராய்ச்சியாலேயே தெளிவு பெற்றுள்ளது.
 பொலனறுவை சைவ சமயத்தவர்களான சோழப் பெருமன்னர்களாலே தலைநகராக்ப்பட்டு
 பின்பு சிங்கள மன்னர்களின் தலைநகராகவும் விளங்கியது. அதனாலே அங்கு சிங்கள-தமிழ்
 மொழிகள் போற்றப்பட்டதற்கும் பெளத்த-சைவ சமயங்கள் வளர்க்கப்பட்டதற்கும் சான்றுகள்
 உள.

37. உரவுடையுருவம் என்க. உரவு-வலிமை; சாது-சாந்தம்; மாணி-பிரமசாரி; நுகர்ந்த-அநுபவித்த

38. தாமம்-பூமாளி; அற்புற-அன்புற; உறைவு-வாசம்; †கலஹாற் செய்த நான்கு சிங்களங்களின் வாய்
 வழியே பெறும் நீர்; ஏமம்-இன்பம்; இரு சமயங்கள், சைவமும் பெளத்தமும்; இரு மொழி-
 சிங்களமும், தமிழும்; இது, அங்குள்ள கல் வெட்டுக்களாற் பெறப்பட்டும், சால்பு-மேன்மை.

கண்ணென மன்னர் கதிப்ப விருந்த
கணக்கு மலிந்திடவே
காமுறு தாலத மாளிகை கவுதமர்
கதிரொளி காட்டிடவே
நண்ணினர் தம்மை வியப்பீ னிருத்திடு
நலமலி கண்டியெனும்
நன்னகர் தன்னுறு பொன்னக ரென்று
நயந்து புனைந்திடுவாள் .

- (40) திண்ணிய கன்மலை நன்கு குடைந்து
திருத்தவி யைந்தழகின்
செவ்வி தெரிப்ப செதுக்கி முகட்டுறு
சீரிய வோவியமும்
கண்களி கொண்டிட வட்டிகை செய்தொளிர்
கவுதமர் திருவுருவம்
கவினுற நாற்ப னேழடி கொண்டது
கண்ண னிராமனென
மண்புக மேறு பலப்பல சிலையம்
மலையுறு சிலையானே
மாணுற நன்று வடித்திது போலெழில்
மன்னிய தில்லையென
விண்ணவர் மெச்சிட மன்னவ னெருவன்
விறலொடு செய்தவினை
மேவிடு தம்பனை யூர்கொடு நின்றிடு
மெல்லிய லெம்மவளே .

(வேறு)

- (41) அணியா ரசோகன் திருமைந்தன்
அறிவின் முதிர்ந்த மகிந்த னென்பான்
துணியா வெழுந்து தீசற்குச்
சொல்லும் பெரிய திருவ றத்தின்

39. கண்டி நகரின் பெருமை கூறப்படுகிறது. மலைச் சிகரங்கள் விண்ணை அளப்பன என்பன அவற்றின் உயர்ச்சியைக் காட்டுவது. வெண்ணிலில் பள்ளிகொள்வது என்பது அவ்வுயர்ச்சியை உறுதிப்படுத்த உதவுகிறது. கண்டிப் பகுதியின் சிறப்பான பயிரும் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் ஆணிவேருமான தேயிலைப் பயிர் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. தாலத மாளிகை சிங்கள பெளத்தர்களால் உயிருக்குயிராகப் போற்றப்படுவது; பெளத்த மத சின்னங்களில் மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுவது. பொன்னகர்-தேவலோகம்.

40. தம்பனையிலுள்ள சிற்பத்தின் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது. மலைப் பாரையைக் குடைந்தெடுத்த ஓவியங்கள் பாரையிலே செதுக்கப்பட்ட நாற்பத்தேழு அடி கௌதம புத்தர் திருவுரு.

39. கொளா-கொண்டு; பள்ளிகொளா வீறு கொள் என்க. வீறு-பொலிவு; அணிவரை-அழகிய மலை; இன்னிலம்-இனிய நிலம்; கணக்கு-தன்மை (கம்பர்கும்-121); நலம்-இன்பம்.

40. கன்மலை, தனி-கோயில்; செவ்வி-தன்மை; தெரிப்ப-தெரிப்பன; வட்டிகை-சித்திரம். பெயர்த்தெடாமல் அம்மலைக் கல்லிலேயே நிற்கும் இருக்கும் படிக்கும் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பணியான் மக்கள் பவுத்தமதம்
 பற்றி யொழுகிச் சிறப்பவைத்த
 இணையே யிலாத மிகுந்தலையி
 னெழுச்சி படைத்த விரும்பெரியாள்.

(வேறு)

(42) சுருட்டு திரையின் பெரும்பரவை
 துழாவிப் பயிலும் புகைக்கலங்கள்
 தொடர்ந்து தொடர்ந்து நனியொதுங்கித்
 துயரத் தவிர்ந்து பள்ளி கொள்வான்
 உருட்டி யலைக்குங் கரையருகி
 னுறுதி தளரா துஞற்றிலைத்த
 ஒளியின் செயற்கைத் துறைதழுவி
 யுலகின் கவர்ச்சி நனிபெற்று
 மருட்டு பொதும்பர் வியன்மறுகு
 வான மளாவு மாடங்கள்
 வணிகத் தலங்கள் அரசியலார்
 மன்றம் முதலாப் பலநிறைத்துத்
 தெருட்டு கலைக்கோ நிருப்பிடமாத்
 திகழுங் கொளும்பைத் தன்னரிய
 திருளின் தலைமை நகரமென்னத்
 திருந்தக் கொண்ட திருவாட்டி.

(வேறு)

(43) தம்பெருமை மிகநிறுவித் தமிழ்நிறுவிச் சிவசமயச்
 சால்பு காட்டி.
 வெம்பகைமை தவிர்ந்தரசு தனிநிறுவி விளங்கியசீர்
 வேந்தர் காப்ப
 நம்புமொரு பெரும்புலவன் யாழ்ப்பாடி பெற்றதென
 நவிலு மாறு
 தன்பழமை பெருக்கிவளர் யாழ்ப்பாண நாடுகொண்டு
 தழைக்கும் பூவை.

41. மிகுந்தலைக் குன்றின் பெருமை கூறப்படுகிறது. பௌத்த மதம் இலங்கையிலே முதன் முதல் இக்குன்றிலேயே உபதேசிக்கப்பட்டது. வேட்டைக்குச் சென்ற தீசன் இக்குன்றிலேயே முதன் முதல் மகிந்தனைக் கண்டு உபதேசம் பெற்று பௌத்தனானான்.
42. கொழும்பின் பெருமை கூறப்படுகிறது. பரவை-சமுத்திரம்; புகைக்கலங்கள்-புகைக் கப்பல்கள்; செய்யுளின் முற்பாதி கொழும்பிலுள்ள செயற்கைத் துறைமுகத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது; பிற்பாதி ஏனைய சிறப்புகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது.
43. யாழ்ப்பாணப் பகுதியின் பெருமை கூறப்படுகிறது. கொடிய பகையை விலக்கித் தனியரசு நிறுவிப் புகழ்பெற்ற வேந்தரார் காக்கப்பட்டது என யாழ்ப்பாண அரசின் வரலாறு கூறுகிறது. யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர்க் காரணம் யாழ்ப்பாடி. பரிசிலாகப்பெற்ற பூமி என்பதனால் வந்ததென்பது கிறது.

41. துணியா-துணிந்து.

42. உஞற்றல்-செய்தல்; பொதுமபர்-மொச்சொறிவு; வியன்மறுகு-அகன்ற தெருக்கள்; தெருட்டல்-தெளியச் செய்தல்.

43. சால்பு-நிறைவு.

(வேறு)

- (44) ஓடி மாடு மரங்க ளுரைத்துராய்
ஓல மிட்டு வளைந்துசெல் மாவலி
சாடு மோர்சிறை மீதுபே ராதனை
தாம நீள்மர மாமலர் வேய்கொடி.
கூடு புல்செடி பூவிட மெங்கணும்
கொண்டு வந்து குலாவ வளர்த்தலின்
பீடு கண்டு பிறர்பிறர் மங்கலம்
பேச நின்று பெருகுநம் மாயிழை.

(வேறு)

- (45) கோணைசர் கோயிலொடு சித்திரவே லாயுதம்பேர்க்
கோயி லாக்கி
மானேறு தம்பலகா மப்பகுதி வயல்சிறந்த
மண்கொண் டாக்கி
ஏனேறு குளங்கள் தொடடிங் கெழிலேற நலங்கள் செய்த
இளங்கோ வென்னும்
சேனேறு புகழ்படைத்த குளக்கோட்டன் தொடர்புபெற்ற
சிறந்த நங்கை.

- (46) கம்போடி யாவெனப்பேர் கண்டுளவர் நாடுகடல்
கடந்து போந்து
வன்போடு மடிப்படுத்தித் திறைவாங்கி யாண்டிருந்த
மன்ன ளோடு
முன்போடு பலசமரிற் பகைத்தாரை முருக்கிநின்று
முறைசெய் தாண்ட
மன்பேரி னரசர்களாற் புகழ்மலிய மானமுற
வளர்க்கப் பெற்றாள்.

44. பேராதனைப் பூந்தொட்டத்தின் பெருமை கூறப்படுகிறது. மகாவலி கங்கையை மூன்று பக்கம் களிலே கொண்டுள்ள இப்பூந்தொட்டம், எல்லா வகையான தாவரங்களும் இங்கு வளர்க்கப் படுகின்றன.
45. மகாவலி கங்கை கடலிற் சேரும் பகுதியாக திருகோணமலை மாவட்டச் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. இப்பகுதிக்குக் குளக்கோட்டென்னும் மன்னனுடனான தொடர்பு இடம்பெறுகிறது. கோணைசர் கோயில், சித்திரவேலாயுதர் கோயில் என்பன கட்டியும் சிறந்த வயலை உண்டாக்கியும் குளங்கள் தோண்டியும் குளக்கோட்டன் பணியாற்றினான். தம்பலாகாமத்திலும் கோணைசர் கோயில் ஒன்று காணப்படுகிறது. இப்பாட்டிலே குறிப்பிடப்படும் கோயில் கோணமலைக் கோயிலாக வேண்டும். சித்திர வேலாயுதர் கோயில் வெருகலிலே இருக்கிறது.
46. பிறநாட்டிலே இலங்கை மன்னர் பெற்ற புகழ் கூறப்படுகிறது. இத்தோசினுவினுள்ள கம்போடி யாலிலே அடைந்த வெற்றி கூறப்பட்டு அத்தகைய மன்னர்களாலே ஆளப்பட்டவள் என்று இலங்கையின் பெருமை ருவலப்படுகிறது.
44. உரைத்து-தேய்த்து; உராய்-உலாவி; சாடும்-மொதித் தாக்கும்; சிறை-பக்கம்; பெருகுதல்-இன்னு மின்னும் கொண்டுவந்து சேர்த்தலாற் பெருகுதல்.
45. தொகுதல்-தோண்டதல்; ஏன்-பெருமை; சேன்-தூரம்; "முன்னுட் குளக்கோட்டன் மூட்டுற் திருப் பணியை" எனத் தொடங்கும் லெண்பா கோட்டை வாயிற் கலைநீர் பொறிக்கப்பட்டு மங்கிக் காணப் படுவதை இன்றுங் காணலாம். இந்தியாவிலிருந்து கப்பல் வழியே கொண்டுவந்த சிறிய மண் ளைக் கழி நிலத்திற் கொட்டி வயலாக்கினனென்ப, மண் ளைக் கழி நிலத்திற் கொட்டி வயலாக்கினனென்ப.
46. வன்பு-வன்மை; திறை-கப்பம்; மனப்பு-வலிமை; முருக்கி-அழித்து; முறை-நீர்; மன்பேர்-மிக்க புகழ்.

(47) கீழ்த்திகையி னிதுபோலுங் கோப்புநலன் வாய்ந்ததொன்று
கிடையா தென்னத்
தாழ்த்துதலில் லாததிருத் தலையாகும் யாழ்ப்பாணம்
தன்னில் மேனான்
காழ்த்தகர வலம்படைத்த ஒல்லாந்தர் கட்டியதோர்
கோட்டை காண்பார்
வாழ்த்தெடுப்பச் செயற்கையெழி வியற்கையொடு வளர்த்துமிக
வயங்கி வாழ்வாள்.

(48) இந்தியநாட் டினிலிந்துக் கோயில்களிற் பெரியமணி
யேற்றா ரிங்ஙன்
வந்தரசு புரிந்துநின்ற பறங்கியர்கள் தமக்குரிய
மதத்துக் கோயிற்
சந்ததமும் அடியர்களை வணங்கவழைத் திடுந்தகைமை
தலைக்கொண் டாக்கும்
அந்தமுறை யிங்குமுறு காலத்தா னமைத்தொழுகும்
அழகு பூண்டாள்.

(49) சிந்தையினைக் களிக்கவைக்கும் சிற்பநலம் மிகநிறைத்துத்
திகழ்ச்சி மேவிச்
சந்திரசே கரன்கோயி லென்றுபெயர் நனிகுடித்
தகைசால் வேந்தர்
நிந்தையறப் புரந்துநின்ற திருத்தேவன் துறைக்கோயில்
நெகிழப் பின்பு
வந்தடைந்த பறங்கியர்கள் வலிந்தழித்த நிலைநோக்கி
வாடி நிற்பாள்.

(50) நிறைகிழக்கில் விளங்குபல தேயங்கள் தம்பழமை
நிகழ்த்துந் தன்மை
குறைவுடைத்தா மெனவருந்தத் தனதுபண்டை வரலாறு
கூறும் பான்மை
செறிவுறுத்திப் பாவியிலே யெழுதிவைத்த பெருமைமிகச்
சேர நின்றாள்
கறைதவிர்ந்த பலசெயல்கள் நிகழவைத்த மன்னரிசை
காத்து நின்றாள்.

47. யாழ்ப்பாணத்து ஒல்லாந்தர் கோட்டையின் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது.

48. பறங்கியர்கள் இலங்கையிலுள்ள தம் மதக் கோவில்களிலே, இந்துக் கோவில்களைப் பின்பற்றிக் கண்டா மணிகளை அமைத்ததன்மை தனிச் சிறப்பாக விளங்குகிறது. சந்ததம்-எப்போதும்.

46. தேவன்துறை இன்று தேவிநுவர என்று வழங்குகிறது. திகழ்ச்சி-விளக்கம். சந்திரசேகரன் கோயிற் பெருமை கூற எழுந்த செய்யுள் இது.

50. இலங்கை வரலாற்றின் சிறந்த மூலாதாரங்களாக விளங்கும் மகாவமிசம், சூலவமிசம் முதலியனவே இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை இலங்கை பெளத்த சமய வரலாறுகும்படி பெளத்த குருமாரால் இயற்றப்பட்டன.

47. காழ்ப்பு-வயிரம்; வயங்கல்-விளங்கல்.

48. பெரியமணி-கோபுரத்திலே தொங்கவிடும் கண்டாமணி.

49. தேவன் துறைக் கோயிலின் பண்டைப் பெயர் சந்திர சேகரன் கோயிலென்பது. வலிந்தழித்த-வேண்டுமென்றே அநியாயமாய்வித்த.

(வேறு)

- (51) மங்கள் மன்னிட வென்வயி னுற்றிடு
மக்கள் புகழ்க்குரியார்
சிங்களர் தமிழர் பறங்கியர் சோனகர்
திண்மை மலாயரொலாம்
இங்கு குலாவி யிருந்துறு மொற்றுமை
யெய்தி விளங்கிடவே
தங்களு ளன்பு பெருக்குக வென்ற
தவப்பொருள் நன்றருள்வாள் .

(வேறு)

- (52) சிங்களமுந் தமிழ்மொழியுஞ் செம்மையுறத் திகழ்ந்துவல
அங்கிலமென் றுலகமெங்கு மணிநிறைக்கு மொழிகுவலப்
பொங்கறபு மொழியிலும் போக்குயரப் புலம்பெருக்கிக்
கங்கையொரு நான்கொன்றாக் கலந்துசெறி கடலணையாள் .
- (53) தனக்கெனவா ழாதுபிறர் தமக்கெனவாழ் தனித்தகைமை
முனைக்கவெழி லரசநிலை முனிந்துமனை மகத்துறந்தோன்
நினைக்கமுடி யாததவ நெறியாளன் அருளாளன்
சினக்கடுமை கடிந்தபுத்தன் திருவடியைத் தொழும்நாடு .
- (54) முந்துபல நெறியானு முனைப்பகற்றி முனைவனருள்
சந்ததமும் பெறல்வாய்க்குந் தத்துவச்சீர்ச் சைவமெனும்
இந்துமதந் தன்பழமை யெம்மருங்கு மிகக்காட்டிச்
சிந்தனைக்கோ ரிருப்பிடமாச் சிவம்பெருக்குஞ் சீர்நாடு .
- (55) எல்லாரு மொருகலத்தார் யாவருக்கும் வேற்றுமையிங்
கில்லையென அறம்பெருக்கி இறைதொழச்செய் யிசலாமும்
நல்லபொறை யடிகளென நவைதீர்ந்த கிறித்துவெனும்
சொல்லழக னமைத்துவைத்த துறைமதமும் துதைநாடு .

51. எல்லா இன மக்களும் அன்பாக வாழும்படி தவஞ்செய்துள்ள இலங்கையின் பெருமை கூறப்படுகிறது.

52. நான்கு மொழிகளால் அறிவு பெருகும் இலங்கையின் பெருமை இங்கு காணப்படுகிறது.

53. பௌத்த சமயத்தைப் போதித்த புத்தரின் பெருமை கூறப்படுகிறது. இலங்கை மக்களிலே மிகப் பெரும்பாலோர் பௌத்தர்களாதலின்.

54. இலங்கையிலே இரண்டாவது பெரிய மதமான சைவசமயப் பெருமை கூறப்படுகிறது. சைவ சித்தாந்தத் தத்துவ முறையின் சிறப்பு காணப்படுகிறது.

55. இல்லாம், கிறித்தவம் என்னும் சமயங்களின் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. நவை-குற்றம்.

52. புலம்-அறிவு.

53. முனைக்க-முற்பட; முனிந்து-வெறுத்து.

54. முனைப்பு-அகங்காரம்; முனைவன்-இறைவன்.

55. துறைமதம்-பூரட்டெஸ்தாந்தம் கத்தோலிக்கம் முதலிய பகுதியுடைய மதம். துதை-துதையும், செறியும்.

(வேறு)

- (56) பொன்னெனவே போற்றுதவி னீழமெனும் பெயரினொடு
பொலிவா ளென்பர்
மின்னெனவே யிலங்குதவின் இலங்கையெனும் பெயரோடு
மிளிர்வா ளென்பர்
இன்னபல் பெயர்பொலிய இன்னணம்பல் சிறப்பினொடும்
இலங்குந் தூய
அன்னைபிறர் தனெநொறுக்கி அணியுரிமை யடைந்தநிலை
யறைவா மன்றே.

III

- (57) ஒருவணிக நெறிகுறித்திங் குற்றெழுந்தார் பறங்கியரோ
டொல்லாந் தப்பேர்
மருவியவர் முந்நூரூண் டகவையிந்த மணிநாட்டின்
மல்லல் வாய்ந்த
கரைகளெலாந் தமவாக்கிக் கண்டியினைக் கண்ணானுங்
காணு ராகி
வெருவரல்கொண் டங்கிலர்க்கே பிடித்தவிட மத்தனையும்
விட்டுப் போனார்
- (58) ஆங்கிலர்கள் தாம்பறித்த பகுதியொடு பதினெண்ணுண்
டமைந்த பின்னர்
ஓங்குவளக் கண்டியெனு நாடொருவர் துணையானே
யுறழ்ந்து பற்ற
வீங்குபுக ழிலங்கைநிலை வேராக அரிக்கொடியும்
வீழ்ந்து போகத்
தாங்குபெரு மானமிகத் தமைவருத்த விலங்கையர்கள்
தயங்க லானார்.
- (59) என்பாவ மியற்றியமென் றெல்லோரும் பிறர்குடிக
ளைனக்கை யொப்பம்
இன்போட வெழுதிநிற்ப, அங்கிலமே சுற்றவர்கள்
இனிதுய்ந் தேற

56. ஈழம். இலங்கையெனும் பெயர்களின் காரணம் கூறும் முறையில் இலங்கையின் பெருமை கூறப் படுகிறது. இலங்கை விடுதலை அடைந்த வரலாறு தொடருகிறது. இன்னணம்-இங்கணம்.

57. வணிகத்தின் பொருட்டு வந்த போர்த்துகேயர், ஓல்லாந்தர் இலங்கையின் கரைப் பகுதிகளை ஆண்டு அவற்றை ஆங்கிலேயரிடம் தோற்றுப் போயினர்.

58. ஆங்கிலேயர் கண்டியையும் கைப்பற்றினர். இலங்கை அடிமை நாடாகியது.

59. ஆங்கிலக் கற்ற சிலர் உயர்ந்தனர். பலர் துன்புற்றனர்.

57. மல்லல்-வளப்பம்; வெருவரல் கொள்ளல்-அஞ்சுதல்.

58. ஒருவரென்றது, ஏலப்பையை; உறழ்தல்-மாறுபடுதல், பகை கொள்ளல்.

59. பிறர்க்குடிகள் என-பிரித்தானிய பிரசைகள் என; இன்பு ஓட-இன்பந் தொலைய; நண்பேறு-நல்ல திரட்டம்; துவளல்-மெலிதல்.

நன்பேறிங் கிலராகிப் பலரெளிய வாழ்க்கையிலே
 நடந்து சாயத்
 துன்போடு சமமிழந்து தொழில்கருங்கி மாந்தர்பலர்
 துவள லானார்.

(60) அங்கிலத்தை யரைகுறையாய்க் கற்றபின்னர் அளவின்பிழை
 யமைந்திட டாலும்
 அங்கிலத்திற் பேசுதலும் எழுதுதலும் அதிசிறப்பென்
 றுன்றோர் தேடி
 இங்குவைத்த பெருநூல்கள் கண்ணாலும் பாராராய்
 எங்கள் முன்றோர்
 பங்கமற வுரைத்ததிரு வறங்களுள்லாம் அறியாராய்ப்
 பரவ லானார்.

(61) சிங்களத்திற் செழுந்தமிழிற் சிந்தைகவர் செழும்பாக்கள்
 செறிந்திட டாலும்
 இங்கவைக ளிழிவுடைய வெனக்கருதி மேனாட்டா
 ரிசைத்த பாக்கள்
 மங்கலமே நிறைந்தவென வரம்பிகந்து மயங்கினராய்
 வாழ்க்கை மாற்றித்
 தங்களுக்கோர் பொருளிலராய்த் தம்முமுன்றோர் தகைமறந்து
 தளர லானார்.

(62) வீட்டினிலே குழந்தைகளும் தாய்மொழியிற் பேசுதலை
 விரும்பா ராகி
 நாட்டமெலா மிளமைதொட்டே யங்கிலத்துக் காக்கவழி
 நன்கு செய்து
 கூட்டுறவு தாய்மொழியிற் பேசுவா ரொடுநீக்கக்
 குறித்துத் தாமும்
 ஈட்டமுறு சபைகளிலே பிழைமலியத் தாய்மொழியை
 யியம்பிப் பூத்தார்.

(63) விழவுகளி கொளநிறைத்து வேந்தர்பலர் வறுமையற
 விளைத்த சீர்த்தி
 உழவுதொழில் முதலாகப் பயன்பெருக்குந் தொழில்புரிதற்
 ஞாங்கொள் ளாராய்

60. ஆங்கிலங் கற்றோர் தாய்மொழியை ஒதுக்கினர்.

61. இதுவும் அது.

62. இதுவும் அது.

63. ஆங்கிலங் கற்றோர் உழவு முதலிய தொழில்களை ஒதுக்கி உத்தியோகத்தினை நாடினர்.

61. வரம்பிகந்து-அளவு கடந்து.

62. பூத்தார்-பொலிவுபெற்றார்.

63. உழுதல், விதைத்தல், நாற்று நடுத்தல், களைபிடுங்கல், அறுவடை, குடுமித்தலை முதலிய யாவற்
 றையும் விழாக்களாகக் கொண்டாடினர். இழிதகவு-இகழ்ச்சி.

இழிதகவா மிவற்றானென்றுத்தியோ கத்தினையே
யென்றும் நாடப்
பழையநிலை சுருங்கிவிடப் புதியபல காட்சியிங்குப்
படர்ந்த வன்றே.

- (64) கண்டிபறி பட்டதன்பின் ஒருநூற்று முப்பதின்மேற்
கழிமூ வாண்டு
தெண்டிரைகுழிமெனுந் திருநாடு பலவழியில்
திருந்திற் றேனும்
கொண்டபெருங் குறிக்கோளின் வலியிழந்து நிலைதளர்ந்த
குடிகள் வாழ்வில்
மிண்டுமிடி தலைவிரிப்ப மிகமெலிந்து தவித்ததென்றல்
மிகையா காடே.
- (65) இந்நிலையை நினைந்துநினைந் திரவுபக லோயாமல்
இலங்கைத் தாயின்
மன்விலங்கை யுடைத்தெறியு நாளெந்நா ளெனமறுகி
மனித வாழ்வின்
உன்னதமா மிலக்கிங்ஙன் தாம்பிறந்த தாய்நாட்டை
யுயர்த்தி யாவும்
தன்னிடத்தே படைக்கொளிரத் தருவனசெய் தமைதலெனத்
தக்கோர் தீர்த்தார்.
- (66) சிறையின்றிக் குருதிகக்குஞ் செயலின்றிக் கையேந்துஞ்
சிறுமை யின்றி
நிறைநின்று தம் முரிமை நிகழ்த்தியந்த வங்கிலர் தாம்
நினைந்து தங்கள்
குறைகண்டு தருதரும துரிமையெனக் கொடுத்திடலுங்
கொண்டு வெற்றிப்
பறைநன்று முழக்கியினிப் பயனன்கு பெறுதமெனப்
பதங்க ளேற்றார்.

64. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலே பல வழிகளிலே திருத்தம். எனினும் குடிகள் நிலை தளர்ந்த வறுமை யால் தாக்கப்பட்டு வாடினர்.
65. தக்கவர்கள் தீர்மானம்—மனித வாழ்வின் இலட்சியம் தாய் நாட்டை உயர்த்தித் தன்னிறைவு பெறச் செய்தல்.
66. விடுதலைப் போராட்டம் நடந்த முறை. ஆயுதம் ஏந்தாமல் விடுதலை பெற்ற புதுமை, பதம்—பதவி.

64. குறிக்கோள்—இலக்கு; மறுகல்—கழலல், கலங்கல்.

318380

66. நிறை—நீதி; தருதும்—தருவோம்.

(வேறு)

- (67) ஓரார் தங்களை யுண்மை யுணர்த்தி
 யுவப்பச் செய்தலிலே
 ஒற்றுமை தழுவி நடந்திடு மாறுரை
 யுறவி னுரைத்தலிலே
 ஆரா யினுமவர் நம்மவ ரெனவே
 யன்பு செலுத்தலிலே
 ஆட்சி புரிந்திடு சூழ்ச்சியொ டுலவிடு
 மசையா நிலைதனிலே
 சீரார் நடுநிலை கொண்டு விளங்குந்
 தெளிவுறு கடமையிலே
 தேர்வுறு பெரியார் சேனா நாயக
 தேமொழி மாமணியே
 பாரார் புகழ் விலங்கையி னூட்சிப்
 பயனார் தலைவனென(ப்)
 பாரந் தாங்கினர் வீரந் தாங்கினர்
 பகையற வாழியவே.

(வேறு)

- (68) ஆயிரத்தோ டொன்றியதொள் ளாயிரத்து நாற்பானெட்
 டமையு மாண்டின்
 மேயசித்தி யுற்றிடுபெப் புறுவரியி னுன்காநாள்
 விழவி னூப்பண்
 தோயருத்தி யொற்றுமையன் புந்தவுந்த மக்களெலாந்
 தொழுது வாழ்த்தத்
 தாயொருத்தி யிலங்கையெனுந் தவமடந்தை தனிமகுடந்
 தாங்கி னுளே.

(வேறு)

- (69) கோயில்கள் பள்ளிகள் கூடி மாந்தர்கள்
 தூயன் நறுமலர் தூவிக் கைதொழாத்
 தாயிவள் பூண்டிடு தனையு டைந்தது
 நேயுறு வாழ்வருள் நிறைய வென்றனர்.

67. டி. எஸ். சேனாநாயக்காவின் பெருமை கூறப்படுகிறது.

68. 4-2-1948-இலங்கை உரிமை பெற்ற நாள்.

69. தாய்நாட்டின் நன்மை கருதிப் பிரார்த்தனை.

67. ஓரார்-உணரார்; சூழ்ச்சி-நுண்ணறிவு.

68. ஆயிரத்தோ டொன்றிய தொள்ளாயிரத்து நாற்பானெட்டு-1948; பெப்புறுவரி - February; நாப்பண்-நடுவே, மத்தியில்; அருத்தி-விருப்பு; உந்த-முன்தள்ள.

69. தூயன்-தூய்மையுடையனவாகிய; தொழா-தொழுது; நே-அன்பு.

(வேறு)

- (70) நம்பியரு நங்கையரு நல்லமுதி யோரும்
பம்பியினி யென்னகுறை பண்டையினு நன்றே
நம்பொவியு மன்னை தனை நாகவள நாடென்
றும்பரில் வளர்ப்பமென வெங்குமெழ லானார்.

(வேறு)

- (71) பெற்றன ளெமதுதாய் பீடு மல்கிய
நற்றிரு வுரிமையை நவைத விர்ந்தியாம்
கொற்றமு மெழுச்சியுங் கூட மாமகிழ்
வுற்றன மெனவிசை யுவந்து பாடினார்.
- (72) எம்மைக் குறைசெயு மென்மைப் பொருளொடும்
எம்மற் புறுகொடியாம்
சிம்மக் கொடியினை யங்கிலர் தாழ்த்திய
சிறுமை தவிர்ப்பமென
நன்மைப் படுபொருள் நன்கு கொளநனி
நாடினர் நிரைநிரையே
தம்மைக் களிமகிழ் வுந்திட வேற்றினர்
தட்டற வானுறவே.

(வேறு)

- (73) நலமவி தோரண நூற்றி வாழைகள்
குலையன வாயிலிற் கூட்டி யில் லலலாம்
கலைவளர் தீபங்கள் கால மாந்தர்கள்
பலவிழ வயர்ந்தனர் பயனை யுன்னியே.

(வேறு)

- (74) முதிய பெண்டி ரினைய பெண்டிர்
முறைகு னிந்து தாள்களை
முன்மு டக்கி நன்கி ருந்து
முழவு சூழ்ந்த டித்தடித்
திதய மொன்ற வுரிமை யெம்
மில்ங்கை யன்னை யெய்தினுள்
ஏடி வாடி யொன்று கூடி
யெங்கள் பங்கை யெய்துவோம்

70. மக்கள் இலங்கையைத் தேவலோகமாக்குவோமென எழுந்தனர்.

71. விடுதலை மகிழ்ச்சியால் பாட்டு.

72. உரிமை பெற்றமையின் அடையாளமாகச் சிங்கக் கொடி உயர்ந்தது.

73. விடுதலை விழா-விடுகளில் அலங்காரங்கள்.

74. பெண்கள் கொண்டாட்டம்.

70. பம்பி-செறிந்து; நாகவளநாடு-தேவருலாம்.

71. பீடு-பெருமை; நவை-குற்றம்; கொற்றம்-வெற்றி; எழுச்சி-இறுமாப்பு.

72. எண்மை-எளிமை; அற்பு-அன்பு; வலித்தல்-விகாரம்; நன்மைப்படு பொருள்-நல்ல கருத்து; கொளா-கொண்டு; தட்டு-தடை.

73. நாற்றி-தொங்கவிட்டு; கலை-ஒளி; கால-பிரகாசிக்க; அயர்ந்தனர்-கொண்டாடினர்.

துதிமு முங்கி விதியை வென்று
 துயரெரா ழிந்து வாழுமுவோம்
 தூப தீப மிட்டி ராதொ
 டர்ந்து றங்க வின்றியே
 மதியை வென்ற முகம லர்ந்து
 மங்க லங்கள் பாடுவோம்
 மாதர் வெற்றி கொள்க வென்று
 மாறி மாறி யோதினார்.

(வேறு)

(75) சீரிய கொம்புடைச் சிறந்த யானைகள்
 பேரியல் பெரியரைப் பெரிது தாங்கிட
 நாரிய ராடவர் நடந்து மல்கிட
 யூர்வல மெழுந்ததிங் சூவரி யென்ன வே.

(76) கண்டியர் நடனமுங் கனிந்த கும்மிபா
 டொண்டொடி மகளிரி னுவக்கு மீட்டமும்
 திண்டிறற் பல்லியஞ் சிலம்பு மோதையும்
 மண்டின யாங்கணும் வாந்து ளங்கவே.

(வேறு)

(77) அன்று தொட்டி லங்கை வீற டைந்து மாச கன்றுசீர்
 நன்று முற்று மாறு கொண்டு நாளு நாளு மேறியே
 வென்றி யுற்ற லங்கல் சூட விண்ணு லாவு கோளெலாம்
 நின்று சைக்கு மென்று கோளி னிலைகு நித்தி யம்பினார்.

(வேறு)

(78) செவ்விய வுரத்தினர் திறத்தினர் நயக்கும்
 சீரியர் வியக்குமுயர் காரிய நிறைப்போர்
 அவ்வவர் துறைக்கணுறும் அவ்வவ பணிக்கே
 அன்புருக இன்பமைய ஆண்மையை நிறைப்போர்
 தெவ்வுரையை யஞ்சலர் திகைப்பீல ரிலங்கைச்
 செவ்வியுயர் செல்வமலி செம்மையின ளாகும்
 கவ்வைதம கவ்வையென வெண்ணிவளர் கண்ணார்
 காவலி னமைச்சரென மேவிமுனை கின்றார்.

75. யானையிலே தலைவர் செல்ல, கடல் போன்ற ஊர்வலம்.

76. ஓசைகள் கலந்து ஒங்கியிருந்தன.

77. இலங்கையின் எதிர்காலம் ஒளிமிருந்த செல்லும் என்றனர்.

78. அமைச்சர்கள் தன்மை.

75. பேரியல்-புகழ் பொருந்திய; உவரி கடல்.

76. பல்லியம்-வாததியங்கள்; சிலம்பும் - இசைக்கும்; ஓதை - ஓசை; மண்டின - செறிந்தன; துளங்க-அசைய.

77. இது சோதிடர் கூற்று. கோளினிலை-கிரகங்களின் நிலை.

78. உரம்-வலிமை; திறம்-சாமர்த்தியம்; நயக்கும்-விருப்பப்படும்; துறை-பகுதி; அவ்வவ-அந்த அந்த; தெவ்வுரை-பகைவர் வார்த்தை; அஞ்சலர்-அஞ்சார்; கவ்வை-காரியம்; கண்ணார்-கண் போன்றவர்.

(வேறு)

- (79) இலங்கைமக்கள் வறுமைபிணி பகைமையின்றி யீனிவளர்தற்
கேற்ற யாவும்
கலங்கலின்றி யாற்றுகின்ற அமைச்சருளம் நாடோறும்
கதிப்பக் காண்டும் ;
நிலங்குலவு கல்லோயாத் திட்டமொன்றே பசிக்கொடுமை
நிலவா வண்ணம்
வலங்குலவ வளர்க்குமெனிற் பலங்குலவு மேனையன
வழுத்த லாமோ?

V

- (80) இதந்தரு நாற்பா னென்பதா மாண்டி
னெய்துபெப் புறுவரி காண்கிற்
சுதந்திர மடைந்த நினைவினா லெழுப்புந்
துகளறு கோபுர விழவிற்
கதந்தரு மரத னோட்டநாற் றிசையுங்
கதிப்பொடு விரவுக லென்று
மதங்குலம் மொழியின் பிளவுக ளொழித்த
மனத்தினர் பிரதமர் வகுத்தார்.
- (81) ஈட்டிய புகழோன் எழிற்பொதிப் பீத
சென்பவ னதீனியா லெனுந் தாய்
நாட்டின யடர்க்கப் பிறர்வரல் கண்டு
நலிந்தனன் கிளர்ந்தன னாகி
ஓட்டமே லோட்ட மோடினன் லெற்றி
யுறப்பணி புரிந்ததே மரதன்
ஓட்டமாம் ஈண்டும் அத்தகை யஞ்சல்
உருற்றிய துண்டென்ப வுரவோர்.

- (82) அவ்வரை விடுத்த அறிவுறு நிதியி
னமைச்சர்யாங் கணுமறை கூவிப்
பவ்வமே யெழுந்து படர்ந்ததென் றுடெப்ப்
பலமத களிறுக ளிடையே

79. எதிர்கால உயர்வு பற்றிய நம்பிக்கை.

80. சுதந்திர சதுக்கத்துக்கு அத்திவாரமிடும் விழாவுக்கு நான்கு திசைகளிலும் இருந்து மரதனோட்டம்.

81. அதீனியாவில் பீதசு ஓட்ட மேல் ஓட்டமோடிப் பகைவர் தாக்குதலில் நீன்று நாடு வெற்றிபெறப் பணியாற்றினன். அதே போன்ற ஓட்டம்.

79. காண்டும்-காண்பேம்.

80. 1949 ம் ஆண்டு பெப்புறுவரி 4 ம் நாள், இலங்கை ஓராண்டின்முன் சுதந்திர மடைந்ததை நினைப் பூட்டுதற்காக, "டொரிக்கடன்" சதுக்கத்தில் எழுப்பும் கோபுரத்துக்கு, பிரதமரால் அத்திவாரக்கல் இடப்பட்டது. துகளறு-குற்றமற்ற; விரவுக-கூடுக; கதம்-வலிமை; வகுத்தார்-கட்டினயிட்டார்.

81. அடர்த்தல்-தாக்கல்; நலிந்தனன்-நலிந்து, வருந்தி; கிளர்ந்தனன்-உள்ளக் கிளர்ச்சி கொண்டவ னாகி; உருற்றல்-செய்தல்; உரம்-அறிவு.

மவ்வலை யணிந்த மழபிடி களுன்று
 மனங்கொள வணிவரல் மானச்
 செவ்விய நடையின் செவ்வியர் திணிந்த
 நம்பியர் திரளொடுந் திரள்வார்.

(வேறு)

- (83) "ஒருதேய மக்களெலா மோரிலக்கை நோக்கிமிக
 வுயர்தல் வேண்டும்
 பிரிவேது மடையாமல் வினைசெயவி னெடுத்துழைப்பைப்
 பெருக்கல் வேண்டும்
 பெரியார்மற் றெளியரெனப் பிணங்காமற் பொதுநலத்தைப்
 பேணல் வேண்டும்
 விரிவாக விவை விளக்க மரதனையாங் குறித்த" தென
 விரும்பி யார்த்தார்.

(வேறு)

- (84) "வெற்றியன் றெற்றுமை மிகுந்த போட்டியன்
 றுற்றேபே ரொத்துழைப் புணர்தல் வேண்டுமென்
 றிறறைஞான் றேட்டமீ திங்கு நாட்டினம்
 மற்றிது தெரி" கென மகிழ்ந்து வாழ்த்தினார்.

(வேறு)

- (85) செம்மைநெறி கோவியுயர் செவ்வமுற நின்னூள்
 நம்மரிய தாய்பிறர் நலித்ததனை நூறி
 இம்மையி னெருத்தியென லெய்தியொ ரியாண்டுள்
 நம்மைமகிழ் வித்தனள் நயந்தெழுவு மென்றார்.

(வேறு)

- (86) ஒருதளி. குருதியு முகுத்தல் செய்கலா
 திருநிதி யுரிடையிங் கினிதி னெய்தினுள்
 மரசனி னினிவளர் வலிமை காட்டிட
 விரைகுவ மெனமிக விழைந்த றைந்தனர்.

82. நிதி மந்திரி ஜே. ஆர். ஐயவர்தனே வேண்டுகோளின்படி பெருந்தொகையானோர் குழுமினர்.
 83, 84. மரதனோட்டம் ஏன் என்பதற்கு நிதி மந்திரி விளக்கம்.
 85. விதேலை பெற்று ஓராண்டு மகிழ்ச்சியைக் கண்டோர் விரும்பி முன்வந்தனர்.
 86. இரத்தம் சிந்தாது உரிமை பெற்றுவிட்டதால், மரதனோட்டத்திலேயாவது வலிமை காட்டுவோமென முன்வந்தனர்.

82. அறைகூவல்-ஒருவரை யொருவர் ஒட்டப் போருக்கழைத்தல்; பவ்வம்-கடல்; மெளவல்-மவ்வல்
 -மல்லிகை; மதகனிற்று-மதம்பொருந்திய ஆண் யானை; மழபிடி-இளமை மாறாத பெண் யானை
 கள்; களுன்று-நெருக்கி; மான-ஓப்ப; அமைச்சர் உவப்ப எனக் கூட்டுக.

83 ம் 84 ம் செய்யுட்களில், மேற்கோட் குறிக்குள்ளைவை, நிதி மந்திரியார் கூற்றுக்களைத் தொகுத்துக்
 கூறியன. மற்று-அசை; தெரிக்கென-தெரிகளன; இற்றைஞானு-இன்று.

85. தனை-வில்லங்கு; நூறி-அழித்து; ஒருத்த-ஓப்பற்றவள்.

86. உகுத்தல்-சிந்தல்; செய்கலாது-செய்யாமல்; இருநிதியுரிமை-பெரிய செல்வமாகிய சுதந்திரம்.

(87) அறைந்தவ ரிருமடி யாறு நூற்றுவர்
மறந்தனர் பிணக்குகள் மான மூர்ந்தனர்
நிறைந்தனர் நம்மனை நெடிது வாழ்கெனச்
செறிந்தன ரணியெனத் திகைகள் தோறுமே.

(வேறு)

(88) பனிகு ளீர்க்குநா மினைதல் கொண்டிடேம்
பகல்வெ யிற்கணை படர நொந்திடேம்
முனைம தத்துமா புலியை யஞ்சிடேம்
முழைகி டக்குமெண் கினையு மஞ்சிடேம்
நனைம ழைக்குமா மலைவ ழிக்கெலாம்
நலித விலையால் வலித னேடுவாம்
அனைசி றக்குமா றரிய சூழுவாம்
அன்பி னாலென முன்பு பேசினார்.

(வேறு)

(89) தகைமைமவி நான்கு முனை தமிழமிருந் தெழுக்கெனத்
தக்கோன் கூறும்
மகிமைமவி வினைப்படியே வடமுனைக்கும் கீழ்முனைக்கும்
வளம்பெற் றேங்கி
மிகுமினிய தென் முனைக்கும் குடமுனைக்கும் பெயர் தெரித்து
விரைவி னெய்தி
அகமலிய வழிநிரையி னணியாகுத்தா ரவர்கிளர்ச்சி
யறையற் பாற்றே?

(90) பல்லெழிலும் பொலிபருத்தித் துறைப்பதியின் முந்தாநாட்
படருங் கங்குல்
நல்லெழிலின் வடக்குவிழா நல்லோர்கள் பெரியோர்கள்
நாப்பண் தோன்றப்
பல்லியங்கள் ஒலித்திடச்சொற் பரப்பெழ முடியெனவெண்
பனந்தோ டேந்தும்
செல்விதிரு யாழ்ப்பாணம் சுருளேந்திப் பவனிவந்தாள்
திகைக்கு மாறே.

87. ஆயிரத்திருநூற்றுவர் இவ்வாறு வந்து ஓட்டத்திற்காகத் திசை திசை சென்றனர்.

88. எதிர்ப்படும் எத்தகைய தடையையும் வென்று ஓடிமுடிப்போம் எனப் பிரதிக்கை.

89. நான்கு முனைகளிலுமிருந்து ஓட்டம் நிகழட்டும் எனத் தலைவன் ஆணையிட, அம்முனைகள் யாவற்றிலும் சென்று ஊக்கம் மிக நின்றனர்.

90, 91. பருத்தித்துறை முனையில் மரதனோட்டத் தொடக்க ஆரவாரம்.

87. இருமடி யாறு நூற்றுவர்-ஆயிரத்திரு நூற்றுவர்; மானமூர்ந்தனர்-மானமூர்ப் பெற்றனர்; நம் மனை-நம்மனை; நிறைந்தனர் செறிந்தனர்-நிறைந்து செறிந்தனர்; அணி-படை வகுப்பு.

88. இனைதல்-வருந்தல்; படர-செல்ல; மதத்துமா-யானை; முனை-முனைகின்ற; எண்கு-கரடி; முன்பு-வலிமை.

89. தக்கோன் என்றது நிதி மந்திரியை; வடமுனை-பருத்தித்துறை; கீழ்முனை-மட்டக்களப்பு; தென் முனை-தேவந்துறை; மேல்முனை-காலிமுக மைதானம்; அகமலிய-உள்ளம்பூப்பு; அறையற்பாற்றே சொல்லுந்தரத்ததோ.

90. முந்தாநாள்-முன்னாளின் முன்னாள்; நாப்பண்-மத்தியில்.

(91) மணியோசை கேட்டவுடன் பணிநடுக்கந் தனைச்சிறிதும்
மவங்கொள் ளாராய்
அணியாடை பணிபூண்டவ் வழகூரார் திரண்டுமொய்த்தார்
அதனைக் கேட்டுத்
தணியாத வேட்கைகொண்ட கிழடர்களுந் தண்டுன்றித்
தலைப்பட்ட மா
துணையேது மின்றி யெங்கள் தவ்வல்களை யோட்டுவது
துணிவே யென்றார்.

(வேறு)

(92) சீருறு செல்வன் மாணவ னொருன்
திசுழை லைச்சுருளைப்
பேருற வங்ஙன் பெற்றன னோட்டம்
பெரிது நடங்கதுவே
கூருறு செலவது தென்றிசை போயது
கூறுகல் வாய்பதுவோ?
நேருற யாயையு நெடுழி கண்டவர்
நெடிது விளம்புவரே.

(93) சரித்திரப் பழமை வாய்ந்த தலங்களின்
வழியே போகி
உரைத்தபா ரானு மன்றத் துறுப்பினர்
மூவா கூட
நிரைத்தன ரோடிச் சென்றார் நினைத்ததை
முடித்தான் பின்னோன்
வரத்திரு வுடையா ளோர்ப்பெண வாங்கினன்
கருளை யம்மா.

(வேறு)

(94) பாலுந் தேனும் பண்ணமை விழவும்
பயிலச் சீர்பொலிவார்
சேலின் கண்ணு ராக்கிடு சோர்றுச்
செவ்வ மிகச்செறியும்
கூலம் பொலிதரு மட்டு நகர்க்குட்
கூறுங் கீழ் மனையின்
சீலம்பொலிதரு விழவு தொடங்கச்
செலவு தொடங்கியதே.

92, 93. மரதனோட்ட நிகழ்ச்சி.

91. மட்டக்களப்ப முனையில் மரதனோட்டத் தொடக்கம்.

91. தணியாத வேட்கை - அடக்க முடியாத ஆசை; தவ்வல்கள் - இளவல்கள்.

92. கூருறு செலவு - நிகர செலவு; செலவு - செல்லுதல், ஓட்டப் பிரயாணம்; வாய்வதுவோ - பொருந்தவதோ, இயல்வதோ.

93. போலி - போய்; பாரு - மன்றத் துறுப்பினர் மூவராவர் — V. T. Nanayakara M.P. Matalo, H. R. U. Premachandra, 2nd M.P. Kaduganawa, N.H. Keerthiratna, M.P. Kegalle பின்னோன் - இறுதியிற் சென்றோன்; நினைத்ததை முடித்ததாவது, ஓலைச் சுருளைக் குறித்த பெண் மணியிடங் கொடுத்தமை; அம்மா - அசை.

94. கூலம் - தானியம்.

(95) செல்லுங் காலைக் கல்லோ யாவின்
 திட்டங் கண்டயரச்
 சொல்லுஞ் செல்லலை மாய்க்கு மருந்தே
 துரித முறக்கடவாய்
 வெல்லும் படியும் மரதனை யாங்கள்
 விழைந்தமை நின்வினாவே
 அல்லும் பகலு முறங்கா தெழுகென்
 றப்புற மேகினரே.

(96) தந்துணை யாமென வாழ்பவர் தம்பணி
 தாங்கொண் டிலரென்றோர்
 நிந்தனை போயற, முந்தைய ரேமு (ம்)
 நிலைப்ப மெனப்புகல்வார்
 சிந்தனை யாலு நினைப்பரி தாய
 சிலைக்கா லப்பழையோர்
 விந்தனை வேடர்க ளிருவர் தொடர்ந்து
 விரைந்தன ரோடினரே.

(97) அசைவற நம்பா ரானுகை மன்றத்
 தங்கத் தவரெனவே
 நசையுற நின்று நலங்கள் தெரித்திடு
 நல்லா ரொருவ ரெழா
 விசையுற வோடியொர் வேல்கர மேந்தி
 விளங்கு குகத்தளிசேர்ந்
 திசையொடு வாழ்வரு ளென்று பணிந்தல்
 தீந்து வணங்கினரே.

95—98. மரதனோட நிகழ்ச்சி கல்லோயாத் திட்டத்தினூடாக வேடர் இருவர் ஓடினர். கநிர்காமத்தி னூடாக.

95. கல்லோயாத் திட்டத்தைப் பார்த்து, “நம்மை அயர்ந்து சோம்பருடையராகச் செய்கின்ற வறு மையை மாய்க்கின்ற மருந்தே! நீ விரைந்து தொழில் புரியக்கடவாய்! வெற்றிமிகுமாறு இம் மரதனோடத்தை யோதெற்கு யாங்கள் விரும்பியதற்குக் காரணம், நின் பயனையன்றோ? அல்லும் பகலும் உறக்கமடையாது, உயர்ந்தோங்கக் கடவாய்!” என்று கூறி அப்பால் ஓடினர். செல்லல்-வறுமை; வினை-பயன்.

96. தம் துணையாமென்று வாழும் வேடரது (இலங்கைத் தாய்க்குச் செய்யும் மரதனோட்டப், பணியை அரசியலாய்த்தார் கொண்டனரிலிலையே யென்னும் நிந்தை நீங்குமாறு. மிகப் பழைய ரோமாகிய பாழும் எம்மைப் பொருட்படுத்தி இம்மரதனோட்டத்திற் பங்கு பற்றச் செய்த இச்செயலினால் இலங்கையில் நின்று நிலைப்பேம் எனக் கூறி வேடரிருவர் ஓடினர். சிலைக்காலப் பழையோராகிய வேடர் என்க. சிலைக்காலம்-கற்காலம், தனியே விலலை யேந்திப் பிழைத்த காலம் என இரு பொருளது.

97. ஓடிய பாரானுமன்றத் துறுப்பினரவர், J. A. Rambukpotta M. P., Haputale.

(வேறு)

- (98) இங்கனம் பலப்பல ரியைய வோடினர்
அங்கவர் தழுட்கொளும் பணையு மாடவன்
மங்கலம் பொலிதர வயங்கி னொளொரு
மங்கையின் கரஞ்சுருள் வழங்கி னானரோ.

(வேறு)

- (99) திருமால் முதலிய தெய்வ மெலாமத்
தெய்வத் திருநாட்டைத்
தீய தெனக்கொடு வீய விடுத்தொளி
திகழ மிகுத்தூறவே
பெருமா மகிழ்வொடு மன்னவ னொருவன்
பேணி யெழுப்பியதோர்
பீடார் கோயில் குலாவு தெவந்துறை
பெரிதென நின்றடைவே
மருவார் விழவிடை யெழுவார் மரதனின்
மலிவோ புகலரிதே
வளர்கா வறுகரை வழியே வனிதையர்
வலனா டவரினையோர்
புரிவார் தரநனி புகழ்வார் விடையொடு
பொலிவார் விரைவுறுவார்
புகுவா ரிறுதியில் வருவா னிடுகருள்
பொனைநேர் கனிகொண்டாள்.

(வேறு)

- (100) மேலைமுனைக் குரியதென நீலநிறக் கடலருகே
விரித்த பச்சைக்
காலிமுக புல்வெளியிற் பலர்வாழ்த்த நகராண்மைக்
கழக மேயர்
ஓலைவளச் சுருளிய மாணவக னொருவனதை
யுவந்து வாங்கிக்
கோலமுறப் புனைசதுக்க மோடிமக னொருத்தியிடம்
கொடுத்தான் மன்ளே.

99. தெவந்துறை முனையிலிருந்து மரதனோட்ட நிகழ்ச்சி.

100. காலிமுகப் புல்வெளியிலிருந்து மரதனோட்ட நிகழ்ச்சி.

98. வீய-வறுமையடைய; எனக் கொடு-எனக் கொண்டு; ஒளிதிகழ-புகழ் விளங்குமாறு; மிகுத்தூற-
பெருகியடையும்படி; எழுப்பியதோர்-கட்டியதொரு; பீடார்-பெருமை பொருத்திய; பெரியதென-
சிறந்ததென; அடைவே-முறையே; அடைவே யெழுவார் என்க. மரு + ஆர் = மருவார், அழகு
பொருத்திய; மரதனின் மலிவு-மரதனோட்டத்தாலுண்டான மகிழ்ச்சி; வலன் = வல்லமை;
புரிவு + ஆர் தர = விருப்பம் திறைய; பொலிந்து விரைவுற்றுப் புகுவார் என்க. பொனை-
பொன்னி; கனி-கன்னி.

100. நகராண்மைக் கழகம்—Municipality; கோலம்—அழகு.

(101) நான்குதிசை யினுமிருந்து நால்வர்திரு வீரர்தரு
 நல்ல வோலை
 நான்குமொழி யினுங்கருத்து நனியாம லொன்றாக
 நங்கை நல்லார்
 நான்குளி மொழிவதென நால்வர்படித் திலங்கைமக்கள்
 நயக்குந் தந்தை
 கோன்புகழின் பிரதமர்கைக் கொடுத்திடவாழ்த்
 தெடுத்திரட் கூட்ட மெல்லாம்.

(வேறு)

(102) மேற்றிசை யாள ராட்சி மிகுத்துநின்
 றிட்ட வாண்டு
 நூற்றுமூப் பத்து மூன்றும் நோய்செய்த
 நுணுக்கங் காட்ட
 நூற்றுமூப் பத்து மூன்று நுண்மதிப்
 புருவைத் தூது
 நாற்றிசை வானிற் போக்கி நயனங்க
 ளிமையா ரானார்.

(103) படையெ முந்தன கொடியெ முந்தன
 பரவு மங்கல விசையெ முந்தது
 குடையெ முந்தன நடநி றைந்தன
 கோதை மாதர்கள் குலமெ முந்தது
 இடையி லெள்ளிட விடமி லென்றிட
 வெங்க ணுந்தலை யேதெ ரிந்தன
 அடைசு தந்திர விழவ யர்ந்தமை
 அன்று போலினி யென்று கூடுமே.

(வேறு)

(104) அங்கிலரின் பிரதிநிதி யமைவுபெறு மளவுமெங்க
 ளணியார் நாட்டிற்
 பங்கமற விருந்தாட்சிப் பயன்கொழிக்கச் செய்திடுதல்
 பண்பா மென்ன

101. நான்கு ஓலை நான்கு நங்கையர் படித்துப் பிரதமர் கைக் கொடுக்க, மக்கள் வாழ்த்தினர்.

102. 133 ஆண்டு அடிமை வாழ்வைக் குறிக்க 133 புறக்கள் பறக்கவிட்டனர்.

103. சுதந்திர விழாக் கொண்டாட்டம்.

104. சுதந்திரச் சதுக்க மேடையில் வீற்றிருந்த பெரியோர்.

101. நான்கு மொழி-தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், அறபு; தந்தையாகிய கோன் என்க; புகழின்-புகழு
 டையது.

102. நுணுக்கம்—நுண்மை.

103. குலம்—கூட்டம்; அயர்தல்—கொண்டாடுதல்.

104. பயன் கொழித்தல்-செல்வங் கொழித்தல்; பால்-பக்கம்; சதுக்கம்-நாற்சத்தி, (Torrington
 Square).

இங்குதலை நிலையினரா மெனவிருக்கும் பெரியாரும்
எங்கள் நாட்டின்
சங்கைமலி தருநீதி யரசரும்பால் வீற்றிருந்தார்
சதுக்க மேடை.

(105) அம்மேடை மிசைநடுவே யமர்ந்திருந்த பிரதமனா
ரன்பு பூப்ப
நம்மோயின் புதல்வாசிவர் பூமுதிரை கொண்டுபொருள்
நயக்கும் வண்ணம்
அம்மேய பாலிகைதா மறைஞாயி றணிதிங்கள்
அசோக னாழி
தம்மோடு புனைபேழை தனில்வாங்கிச் சுருளடைத்தார்
தழைக்க வென்றே.

(106) அப்பேழை யினைத்தாமன் றமைக்கின்ற
அடிப்படைக்கோ ரணியே யாக
வைப்பாரா யதன்மேலே மாண்பு மலி
கல்லையிட்டார் வாழி யீழம்
ஒப்பேது மியம்பரிய கொளும்புநகர்
நெளிந்திடுமா றுற்றோ ராங்கு
வைப்பாகி நமைவளர்க்கும் வளநாடு
சிறக்கவென வழத்தி னாரே.

(வேறு)

(107) ஐந்து கோடி யாண்டி லங்கை
யன்னை வாழ்ந்த செய்தியாம்
அறிகி லாத யர்ந்து சோர் த
லாகு மோவி ளம்புவீர்
எந்த நாடு மெங்கள் தாயி
னேற்ற மென்ற மாற்றமே
எய்தி டாது யாவு நாமி
யற்றி வெற்றி யெய்துவோம்

105. அத்திவாரத்திற்கு இடப்பட்ட பொருள்கள் பேழையில்.

106. அத்திவாரமிட்டு வாழ்த்தல்.

107, 108. இலங்கைத்தாய் வாழ்த்து.

105. மோய்-தாய்; அம்-அழகு; மேய-மேவிய; பாலிகை-முனைத்தட்டம்; ஆழி-சக்கரம்.

106. அடிப்படை-அத்திவாரம்; வைப்பு-பொருளைப் பாதுகாத்து வைக்குமிடம்.

107. ஐந்து கோடி யாண்டென்றது, சமனொளி மலையின் வயதை வழிமொழிந்து கூறியது.

கொந்து லாவு கோதை மாதர்
 குஞ்சு ரஞ்சொ லாடவர்
 கூறு கன்னி மார்கு லாவி
 நீடு காளை யாரெலாம்
 சிந்தை யொன்ற வந்து சேர்மின்
 சிறுமை போக்க நிறைகுலோம்
 தெய்வ நாடி தென்ன நன்மை
 செய்தி ருந்து வாழுவோம்.

(108) பலதொழிற் பெருக்கி நங்கள்
 பயன ளிக்கு நாட்டையாம்
 பாழி லேவி டாது செல்வ
 வாழ்விலே புகுத்துவோம்
 கலையி னிற்சி றக்கு மாறு
 கவினு றப்பு துக்குவோம்
 கற்ற வாறு செயலில் நின்று
 காட்டி யுண்மை நாட்டுவோம்
 மலையி னைக்க ரைப்ப தேனு
 மறுக லின்றி முயலு வோம்
 வளர்வ தற்கி டுக்க ணேரின்
 வலிதெ திர்ந்து களைகு வோம்
 தலையினைக் கொடுத்து மெங்கள்
 தாய்சி றக்க விழைகு வோம்
 தாழ்வி லேய மிழ்ந்தி டாது
 தலைநி மிர்ந்து சூழ்வமே.

107. கொந்து-பூங்கொத்து; குஞ்சரஞ் சொலாடவர்-யாளை யென்று சொல்லத்தகும் ஆடவர்; காளை யார்-வாலிபர்; தெய்வ நாடு-இந்திரவுலகு.

108. மறுகல்-சுழலல்; மறுகலின்றி என்பது ஈண்டு அசைவின்றி (உறுதியுடன்) என்னும் பொருட்டு.

— முற்றிற்று —

புலவரின் வாழ்க்கை நிழ்ச்சிகள்

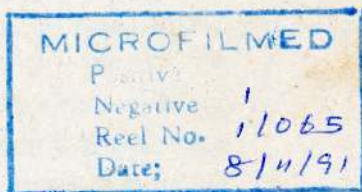
- 13-9-1896 வட்டுக்கோட்டையூரில் புலவர் பிறப்பு.
முருகபக்தரும் திண்ணைப்பள்ளிக்கூட ஆசிரியரும்
சைவ ஆசாரசீலரும் ஆகிய முருகுப்பிள்ளைக்கும் தங்
கம்மையாருக்கும் ஏழாவது திருமகவாகப் பிறந்தார்.
1901. ஆரம்பக் கல்வி: வட்டுக்கோட்டையூர்.
உயர்தரக் கல்வி: தெல்லிப்பளையூர்.
இளமையில் கவிகள் புனைவதிலும், நாடகங்களில்
நகைச்சுவைப் பாத்திரந்தாங்கி நடிப்பதிலும் சிறந்து
விளங்கினார். பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒழுங்காகச் செல்
வதில் நாட்டமில்லை, எனிலும் வகுப்பில் முதல்வராக
இருந்து வந்தார்.
1907. தந்தையார் மரணம்.
சகோதரர் நாகலிங்க உபாத்தியாயர் பராமரிப்பில்
படித்து வந்தார். செய்யுள்கள் பல புனைந்தார்.
1914. போதனா முறைப் பயிற்சி: தெல்லிப்பளை,
நாலடியார், திருக்குறள், பிரபந்தங்கள், நன்னூல்,
சின்னூல் முதலியவற்றுடன் ஆங்கில மொழியையும்
கற்றனர்.
1915. பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராய் வெளிவரல்.
பண்டத்தரிப்புத் தமிழ்ப் பாடசாலை, மண்டைதீவு
தமிழ்ப் பாடசாலை, ஆணைக்கோட்டைத் தமிழ்ப் பாட
சாலை ஆகியவற்றில் ஆசிரியராய்க் கடமை புரிதல்.
1918. கொழும்பு சஹீராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராய் அமர் தல்;
ஆங்கில அறிவை மென்மேலும் வளர்த்தல்.

1924. சுன்னை குமாரசாமிப் புலவர் மாணவரும், கொழும்பு அரசினர் பயிற்சிக் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளரும் ஆகிய தென்கோவை பண்டிதர் திரு. ச. கந்தையாப்பிள்ளை அவர்கள்பால் தொல்காப்பியம் முதலாம் இலக்கண நூல்களையும் சங்க இலக்கியங்களையும் பாடங்கேட்டல்.
1924. ஊர்காவற்றுறை, வைத்தியர் கனகசபை அவர்களின் புதல்வியார் தங்கரத்தினம்மையாரை மணஞ் செய்தல்.
1925. தாயார் மரணம்.
1925. சிவங்கருணாலய பாண்டியனார், குலசேகரப்பட்டினம் ப. இராமநாதபிள்ளை முதலிய தமிழறிஞர்களுடன் தொடர்புகொள்ளுதல்.
தமிழகத்துப் பேரறிஞர் மணி திருநாவுக்கரசு முதலியாருடன் பேரன்பு பூணுதல்.
இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி:
பத்திரிகைகளுக்கு இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் எழுத முற்பட்டார்.
கொழும்பு மாநகரில் தமிழ்த் தொண்டு மலர்தல்.
பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்காய் நூற்றொகுதிகளை வெளியிட ஆரம்பித்தல்.
சஹீராக் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பதவியில் உயர்தல்.
சைவப் பிரசங்கங்களும், தமிழ்ப் பிரசங்கங்களும் மேடைகள் தோறும் புரிதல்.
நூலாசிரியர்கள் பலருக்கும் நூல் வெளியிடுவதில் உதவிபுரிதல்.
யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் முதலியவற்றில் பரீட்சகராய் அமர்தல்.
இலங்கை வித்தியாபகுதிப் பாடநூற் சபையில் அங்கத்தவராகத் தொண்டாற்றுதல்.
வெள்ளவத்தை நாடக சபையில் சிறந்த நடிகராகத் தொண்டாற்றுதல்.
சுவாமி விபுலானந்தரிடம் அன்பு பூணுதல்.
இலங்கை வானொலியில் விரிவுரைகள் இயற்றுதல்.
1935. பள்ளிக்கூட நூல்கள் வெளியீடு.

1936. தென்னிந்திய புனிதத் தலங்களுக்கு யாத்திரை. தென்னிந்திய மேடைகளில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுதல். சைவ ஆதீனங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல். தென்னிந்தியப் பேரறிஞர்களுடன் நண்பு கொள்ளுதல்.
1940. புலமைத்திறனை வியந்து தென்னிந்திய திருநெல்வேலித் தமிழ்ச் சங்கத்தார் முது தமிழ்ப் புலவர் என்னும் வரிசை வழங்குதல். புலவரின் பாவன்மையையும் நாவன்மையையும் போற்றுமுகத்தால் கொழும்பு, வட்டுக்கோட்டை, ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர் முதலிய நகரங்களில் பாராட்டு விழாக்கள் நடைபெறுதல்.
1945. ஆசிரியப் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெறல்:
1946. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராய் அமர்தல்.
1950. மணித்தாய் நாடும் மரதனோட்டமும் எனும் நூல் புனைதல். மரதன் ஓட்டக் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெறுதல். கொழும்பு சஹீராக்கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கத்தார் மரதன் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றமை குறித்துப் பொன்னாடை போர்த்திப் பாராட்டுதல். குடும்பம்: புலவருக்கு ஆண்பிள்ளைகள் நால்வரும் பெண்பிள்ளைகள் நால்வரும் ஆக மக்கள் எண்மர் உளர்.
1951. யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவில் இறுதிச் சொற்பொழிவு.

8-5-1951 ல் இறைவனடி புகுதல்.

318380

மணித்தாய் நாடும்
மரதன் ஒட்டமும்

எழுதியவர்

முத்துமீழ்ப் புலவர்
மு. நல்லதம்பி

318380